

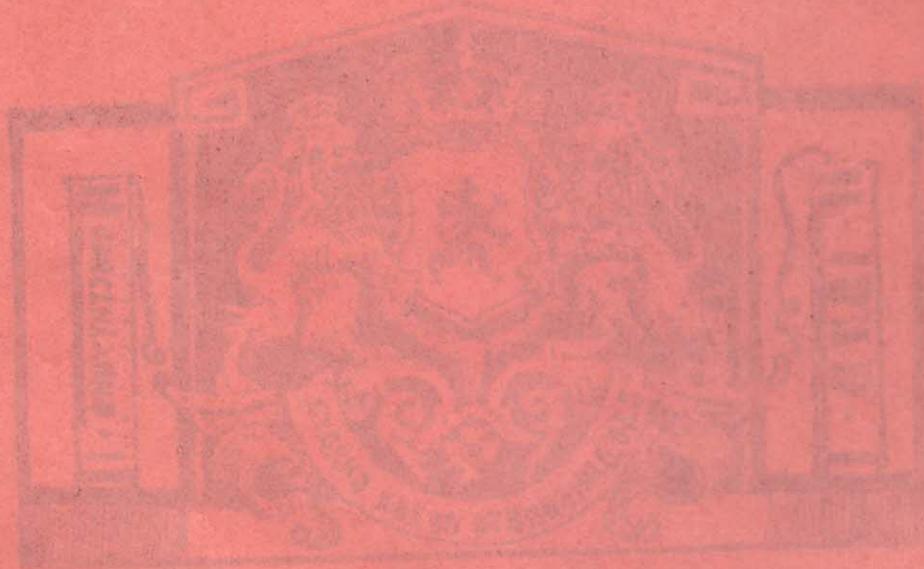
B O R B A

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT OF THE U.S.A. & CANADA

NEW YORK, MARCH-APRIL, 1957

Д-РЪ И В А Н Ъ Д О Ч Е В Ъ ЗАМИНА ЗА МАДРИДЪ КЪДЕТО
ЩЕ БЪДЕ ПРИЕТЪ НА АУДЕНЦИЯ ОТЪ НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО
Ц А Р Ъ С И М Е О Н Ъ ІІ

На 8 май т.г. замина отъ Торонто, Канада, за Мадридъ, Испания, г. Д-ръ Иванъ Дочевъ, Главенъ Секретаръ на Върховното Ръководство на Организацията на Българския Националенъ Фронтъ за цѣлия свободенъ свѣтъ. Г. Д-ръ Дочевъ ще бѣде приетъ на ауденция отъ Негово Величество Царъ СИМЕОНЪ ІІ. На връщане отъ Мадридъ г. Д-ръ Дочевъ ще посети Римъ, Мюнхенъ и други градове и ще вземе участие въ заседанието на Върховното Ръководство на Организацията на Българския Националенъ Фронтъ, което ще се състои по това време въ Европа.

ISSUED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT OF THE U.S.A. & CANADA

NEW YORK, MARCH - APRIL, 1941

Б О Р Б А - В О Р В А

ИЗДАВА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT IN THE U.S.A. AND CANADA

100 West 86th St.
New York City.

Год. VI, бр. 2.

Ню Йоркъ

Мартъ - Априлъ

ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

ХРИСТО СТАТЕВЪ

Председателъ на Върховното Управление на
Българския Националенъ Фронтъ.

/Извадки отъ поздравителното му пис-
мо до тържеството въ Ню Йоркъ/

Освобождението на България дойде като неизбеженъ резултатъ на една кървава национална революция. При тия мрачни изгледи за бъдещето на нашия народъ, отчаянъ и разочарованъ въ своитѣ очаквания, днесъ той самъ неминуемо ще потърси отново кървавитѣ пътеки за своето освобождение. И нека да се знае отъ всички, че когато настъпи тоя сѣдбоносенъ часъ, за насъ, привърженицитѣ на Българския Националенъ Фронтъ и за всички родолюбиво осъзнати българи, ще има само единъ пътъ: да бъдемъ при своя народъ и да му помогнемъ както можемъ и съ каквото можемъ!

Празника на Освобождението нека бъде и тоя пътъ изворъ на нови борчески сили! Той отразява стихийния устремъ на нашия народъ къмъ свободата, идеализма и саможертвата отъ борбитѣ на възраждането, героичната съпротива на нашитѣ опълченци при Шипка, похвалното трудолюбие на българина, който изгради въ кратко време една образцова държава и създаде неизброими материални и културни ценности на общо-човѣшкия прогресъ.

Драги съмишленици, бъдете горди въвъ вашето съзнание като членове и съмишленици на Българския Националенъ Фронтъ! Ние понесохме знамето на България, свещениятъ символъ на българската национална общностъ, когато бѣше повалено въ праха, жестоко обругани отъ свои и чужди! Това не ни стресна! Понесохме го самоотвержено, на собствени плещи! Понесохме го озарени отъ съзнанието за нашата историческа мисия, решени да изгоримъ въ пламъцитѣ на една нова национална революция, ако тя се наложи като единственъ изходъ за освобождението на родината. И ще го носимъ братя до тогава, до като го видимъ отново развѣто върху СВОБОДНА, НЕЗАВИСИМА, СОЦИАЛНО ОБНОВЕНА, ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ! ДА ЖИВЪЕ БОРБАТА ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА РОДИНАТА!

ВАШЪ: ХР. СТАТЕВЪ

ПЪРВОТО ПЛЕНАРНО ЗАСЕДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ
СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ ВЪ АМЕ-
РИКА И КАНАДА СЕ СЪСТОЯ НА 16 И 17
МАРТЪ ВЪ НИАГАРА ФАЛСЪ.

На 16 и 17 Мартъ т.г. въ Ниагара Фалсъ, Канада, Шератонъ Брокъ Хотелъ, се състоя първото пленарно заседание на Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ за Америка и Канада. На заседанието присъствуваха: Главниятъ Секретаръ на Върховното Ръководство на организацията за цѣлия свѣтъ г. Д-ръ Иванъ Дочевъ, Председателятъ на Централния Управителенъ Съветъ на организацията за Америка и Канада Д-ръ Георги Паприковъ, Подпредседателятъ г. Инж. Ангелъ Гъндерски, Секретарьтъ г. Д-ръ Калинъ Койчевъ, членоветъ г. Димитъръ Димитровъ и г. Пенчо Пелтековъ, члена на Контролната Комисия г. Петко Аврамовъ и председателитъ на отдѣлнитъ организации отъ Америка и Канада г.г. Д-ръ Сирянъ Сотировъ - Чикаго, Д-ръ Георги Гатевъ - Кливеландъ, Сава Беровъ - Питсбургъ, Борисъ Стойковъ - Торонто, г. Антоновъ - Толедо, Л. Халаджовъ - Детроитъ, Никола Тумпаловъ - Бъфало, и като клоноветъ отъ Ню Йоркъ, Монреалъ, Лосъ Анжелосъ, Хамилтонъ, Сътбъри, Вашингтонъ, Филадельфия и Монтерие бѣха представени по пълномощни.

Главния Секретаръ на Върховното Ръководство на Б.Н.Ф. г. Д-ръ Иванъ Дочевъ направи обширенъ докладъ върху политическото положение и онова, което организацията ще трѣбва да предприеме, за да изпълни дългътъ си въ борбата срещу комунизма за освобождението на България. По доклада станаха обширни разисквания.

Секретарьтъ на Ц.У.С. на организацията за Америка и Канада г. Д-ръ Калинъ Койчевъ направи докладъ върху тактиката, която организацията въ Америка и Канада трѣбва да следва. Същиятъ прочете доклада на редактора на списанието публикувано отъ организацията г. Спасъ Т. Райкинъ и докладва проекта бюджета изработенъ отъ Касиера г. Н. Байкушевъ. Станаха най-обстойни разисквания върху организационната тактика и списването на "Борба". Единодушно се изказа похвала по отношение редактирането на списанието и заслугитъ, които нашитъ дѣйци ангажирани въ издаването му иматъ. Направиха се внушения за бъдещето редактиране на органа на Б.Н.Ф. въ Америка и Канада и се обмислиха възможнитъ начини за финансовото му стабилизиране.

Реши се да се състави специаленъ фондъ за поддържане на съюзнитъ издания. Взе се решение да бѣде подкрепванъ съюзния органъ в. "Национална България", за да може той да излиза редовно. Избра се нароченъ комитетъ, който да управлява фонда за стабилизиране на съюзнитъ издания въ съставъ Д-ръ Георги Гатевъ, Инж. Ангелъ Гъндерски и Пенчо Пелтековъ.

Бюджета на организацията се прие както бѣ докладванъ. Предвижда се за въ бъдеще тържествата на 3 мартъ въ Ню Йоркъ и 16 юний въ Торонто да се организиратъ отъ името на цѣлата организация въ Америка и Канада и чрезъ тѣхъ да се манифестиратъ разбиранията и мощта на организацията.

Реши се следния конгресъ на организацията за Америка и Канада да се състои на 3 Мартъ 1958 г. въ Ню Йоркъ.

Реши се да се приготви и издаде една програмна брошура въ която да се изложи политическата платформа на организацията. Възложи се на Д-ръ К. Койчевъ и Спасъ Т. Райкинъ да изготвятъ тази брошура и следъ нейното преглеждане и удобрение отъ Върховното Ръководство на Б.Н.Ф. да се пристъпи къмъ нейното отпечатване и разпространение.

Разгледаха се и други важни текущи въпроси отъ политически и организационенъ характеръ. Заседанието се закри при пълно единодушие и отличенъ резултатъ.

ГОЛЪМОТО НАЦИОНАЛНО ТЪРЖЕСТВО ПО СЛУЧАЙ ОСВОБОЖЕНИЕТО НА БЪЛГА-
РИЯ ОТЪ ПЕТСТОТИНЪ ГОДИШНОТО ТУРСКО РОБСТВО ВЪ
НЮ ЙОРКЪ.

ПРИЕМЪ И БАНКЕТЪ ВЪ САЛОНИТЪ НА ХОТЕЛЪ САВОЙ ПЛАЦА.
ПОЗДРАВИТЕЛНИТЪ ПИСМА ОТЪ Н. В. ЦАРЬ С И М Е О Н Ъ,
ПОПРЕДСЕДАТЕЛЪТЪ НА СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ Г. РИЧАРДЪ
Н И К С О Н Ъ, КМЕТА НА НЮ ЙОРКЪ Г. РОБЕРТЪ ВАГ-
НЕРЪ, СЕНАТОРИТЪ ДЖАВИТЪСЪ, АЙВСЪ, НОУЛАНДЪ, ХЪМ-
ФРЕЙ, НАРОДНИТЪ ПРЕДСТАВИТЕЛИ КИТИНГЪ, БОШЪ, ДЕ-
РУНИАНЪ, ГЕНЕРАЛЪ ГРУНТЕРЪ И ДРУГИ. РЕЧИТЪ НА ПОЛ-
КОВНИКЪ ШЛЕГЕРЪ, Д-РЪ Л. КРУПА, Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ
И ПРЕДСТАВИТЕЛИТЪ НА ПОРОБЕНИТЪ
НАРОДИ.

Свѣтовната литература не познава по-дълбоко проникновение и по-силенъ изразъ на трагедията, която единъ изгнаникъ преживѣва въ чужбина отъ Вавилонския плачъ на псалмопѣвеца. "При Вавилонскитъ рѣки" така започва тази вѣчна поема на човѣшкото страдание, и продължава "- тамъ седѣхме и плакахме, когато си спомняхме за Сионъ. Окачихме китаритъ си на върбитъ, защото, които ни бѣха пленили, поискаха отъ насъ да имъ пѣемъ пѣсни. Но Какъ да пѣемъ пѣсни Господни въ чужда земя? Ако те забравя Йерусалиме - нека дѣсницата ми изсъхне, и нека се залепи езикътъ ми за небцето, ако не си спомня за тебе, ако не предпочета Ерусалимъ предъ главното си веселие".

Израелъ не забрави Йерусалимъ. Въ най-труднитъ моменти въ своята история Израелъ не свали погледъ отъ Йерусалимъ и не изневѣри на Сионъ. Израелъ оцеля презъ вѣковетъ, мина презъ горнилото на страшни погроми и нещастия, но не изневѣри на Сионъ. И ако изгнаницитъ отъ който и да е народъ, въ която и да е епоха ще трѣбва да търсятъ примѣръ за подражание и источникъ на вдъхновение, то примѣра на Израелъ нѣма равенъ на себе си въ историята на човѣчеството.

Когато преди три години една група отъ вѣрни дѣятели на Българския Националенъ Фронтъ въ Америка реши да изнесе едно тържествено отпразнуване годишнината отъ Освобождението на България лицата на нѣкои нашинци въ Америка се изкривиха отъ почуда. "За какво освобождение на България сте тръгнали да говоритѣ? Та башъ сега ли намѣрихте да правите пропаганда на руснацитѣ" подметнаха едни. "Какво ви е засърбяло за България, нали ще ставате американски поданици, вие ще продължавате да се смѣтате българци или пъкъ ще ставате американци" - закачиха се други. Бившата кореспондентка на "Работническо Дѣло" отъ Америка, която сега работи въ служба която ще пропуснемъ да спомѣнемъ отъ срамъ предъ онѣзи, които и плащатъ, обяви по старъ навикъ съревнование на всички и тръгна отъ къща на къща да агитира, че тържеството било организирано отъ "фашиститѣ" и че никой не трѣбвало да го посети. Започна се едно "надпартийно" отрицание на празника на българската независимостъ, което завърши съ отричане на българщината.

Подготовката на тазгодишното тържество започна рано през м. Януарий. Специален комитетъ, избранъ на общото годишно събрание на организацията презъ Януарий изработи програмата и направи техническите приготовления. Въ навечерието на празника всичко бѣше готово. Ентузиазъма съ който всички очакваха това тържество нѣмаше граници. По лицата на всички сияеше радостъ и въ сърдцата на всички трептѣше спомена за България. Едни се пукаха отъ мъка, че и тази година ще се говори за България, за нейната свобода и независимостъ въ унищожаването на които тѣ допринесоха не малко въ сътрудничество съ червенитѣ тирани. Други ликуваха отъ възторгъ, че могатъ поне съ малко да допринесатъ за изнасянето на това национално тържество и да покажатъ на свои и чужди, че България живѣе, че българина, кждето и да се намира, не забравя своитѣ национални традиции и тачи достойно своето минало.

Тържеството започна съ приемъ въ единъ отъ салонитѣ на Савой-Плаца. Гоститѣ бѣха посрещани отъ специаленъ дамски комитетъ въ съставъ Д-ръ Инге Койчевъ, Мери Огорелковъ и Руби Райкинъ, закичвани съ червени и бѣли карамфили и отвеждани въ приемната зала, кждето се сервираха напитки. Въ посрещането на гоститѣ взеха участие Д-ръ К. Койчевъ, Ардашесъ Пашалиянъ, Никола Байкушевъ, Георги Зимбилиевъ, Петко Даскаловъ и други. Отъ минута на минута атмосферата ставаше все по-задушевна и по-задушевна. Стари приятели се срѣщаха за пръвъ пътъ следъ дългогодишна раздѣла. Чуждестранни гости - украинци, хървати, джорджианци, унгарци и други се срѣщаха, запознаваха и оживено коментираха върху общата съдба на поробенитѣ народи.

Въ установеното време гоститѣ бѣха поканени да преминатъ въ банкетната зала, кждето се развѣваха българското и американско знамена. Следъ като всички заеха мѣстата си, тостмастера, г. Спасъ Т. Райкинъ покани известния български пианистъ въ Америка г. Базала да заеме мѣстото си на пианото. Въ залата гръмнаха звукитѣ на американския националенъ химнъ. Всички гости станаха на крака. Последва българскиятъ националенъ химнъ "Шуми Марица" и "Химна на Царя". Следъ това г. Райкинъ откри тържеството съ нѣколко думи. Между другото той отбеляза, че 3 мартъ е "денъ на българската независимостъ", "денъ на българската свобода", че този денъ бѣше резултатъ на непримиримата борба, която българския народъ води противъ единъ вѣковенъ поробителъ за свобода и независимостъ и че тѣзи идеали той въплоти и увѣковѣчи въ Търновската Конституция, която днесъ служи като обединително звено за българската политическа емиграция въ нейната борба за освобождение на България отъ ново, по-тежко и по-страшно робство. По-нататкъ говорителятъ изтъкна, че това тържество се организира, за да се отдаде почитъ къмъ паметъта на незабравимитѣ жертви паднали въ борбата противъ Турската империя, както и къмъ паметъта на стотицитѣ хиляди скѣпи жертви на комунистическия режимъ. Говорителятъ покани присѣдстваващитѣ да почетатъ съсъ ставане на крака и едноминутно мълчание паметъта на тѣзи жертви. За една минута залата онѣмъ. Всички се пренесоха молитвено въ съзерцание и признателностъ за дѣлото на тѣзи свети жертви. Следъ това говорителятъ изтъкна, че това тържество се организира и да се отдаде почитъ на онѣзи, които днесъ продължаватъ съсъ себеотрицание борбата за освобождението на родината отъ комунизма. Думитѣ му бѣха прекъснати отъ бурни аплодисменти, когато той обяви, че въ залата се намиратъ нѣколко отъ прославенитѣ унгарски борци за свобода, като гости на българскитѣ борци за свобода, които присѣдстваваха на тържеството. Завършвайки говорителятъ пожела щото въ недалечно бъдеще този празникъ да бѣде отпразнуванъ свободно въ една свободна и независима България.

Следъ сервирането на храната тостмастера покани гоститѣ отъ приятелскитѣ организации да поднесатъ поздравленията си. Пръвъ говори

представителят на унгарците в Америка, г. Золтанъ Вашвари. Той подчерта солидарността, която съществува между българските и унгарските борци за свобода. Г. Багратиянъ поднесе приветствия от страна на живущите в Америка Георгианци. Той особено наблегна на въковните културни връзки, които съществуват между народа на Георгия и българския народ. Той говори за основателят на Бачковския манастир и бележитата икона в този манастир които имат георгиански произход. Д-ръ Дошинъ говори от името на обединените хървати в Америка и подчерта съществуващите традиционни приятелски връзки хървати и българи. Г-ца Ана Непрелъ поздрави присъстващите от името на Обединената Украинска Младаж в Америка. Д-ръ Георги Обрешковъ поднесе приветствия от името на организацията на Американско-Българската Лига в Ню Йорк. Д-ръ Обрешковъ изтъкна голѣмото значение на 3 мартъ като всенароден национален празник и обърна внимание върху тежката участъ на българския народ под комунистическо робство.

Следъ речитѣ на представителитѣ на приятелскитѣ организации, тост-мастера събщи, че до организацията на Българския Национален Фронтъ са изпратени множество поздравителни писма. Нѣкои отъ тѣзи писма бѣха съобщени само за сведение, като тѣзи Стейтъ Департментъ, Губернѣора на Ню Йоркъ А. Хариманъ, Губернѣора на Ню Джърси Р. Майнеръ, бившиятъ народен представител О.К. Армстронгъ, сенаторитѣ Айвсъ и Ноуландъ, народнитѣ представители Бошъ и Дерунианъ и др. Нѣкои отъ писмата бѣха прочетени изцяло или отчасти. Между тѣхъ бѣха на първо мѣсто писмото отъ Подпредседателя на Съединенитѣ Щати г. Ричардъ Никсонъ. Въ писмото си, адресирано до Д-ръ Калинъ Койчевъ, Секретаръ на Б.Н.Ф. в Америка и Канада Подпредседателятѣ пише:

"Съ настоящето желая да ви благодаря за писмото ви отъ 30 януарий съ което ме поканвате да говоря на банкетъ по случай годишнината отъ Освобождението на България... Азъ ценя много високо обстоятелството, че сте имали предвидъ да ме поканите да взема участіе въ програмата на банкетъ, но поради по-ранши ангажименти за тази вечеръ, невъзможно ми е да приема вашата сърдечна покана."

Следъ прочитането на писмото г. Райкинъ спомена, че въ този моментъ подпредседателятѣ Никсонъ се намира на обиколка въ Южна Африка и изрази надеждата, че тази обиколка ще спечели нови приятели за Америка и за каузата за свободата, за която Америка стои.

Тостмастера следъ това обяви, че Негово Величество Царъ Симеонъ II, въ отговоръ на отправената му покана от страна на Българския Национален Фронтъ въ Америка и Канада да почете съ присъствието си тържественото отпразнуване на Освобождението на България въ Ню Йоркъ е изпратилъ чрезъ Д-ръ Калинъ Койчевъ, Секретаръ на Б.Н.Ф. специално поздравително писмо. При това съобщение залага грѣмна отъ ржкоплѣскания и аплодисменти съ които присъстващите заявиха лоялността си и вѣрността си къмъ Негово Величество Царя. Всички станаха на крака и изслушаха височайшето поздравително писмо съ подобаващо внимание. Въ това писмо Н.В. Царъ Симеонъ казва следното:

Драги Българи и Уважаеми Гости!

Освобождението на Българския Народъ отъ турското иго е най-великиятъ моментъ, най-крупното събитие въ нашата история. То е сбъдването на най-съкровениятѣ въжелания хранени презъ вѣковетѣ отъ българската душа. Трети Мартъ - това е една знаменателна дата за насъ и никой не трѣбва да я забравя.

Само 66 години следъ онова велико освобождение, събитията ни наложиха пакъ да бъдемъ поробени отъ единъ много по-лошъ за-

воевateľ.

Но, слава Богу, нашата история ни е предала едно безсмъртно наследство от мъдрост и мъжествени добродетели, които забраняват на българския народ да изпадне във униние. Със чувство на развълнувана почит аз се прекланям пред паметта на хилядите паднали във борбата за нашата свобода.

Нека всички имаме вяра във демократичните народи, начело с храбрият и благородният американски народ, които правят всичко възможно за освобождението на всички поробени държави. Имаме вече на лице указания, че края на робството приближава и тогава ще настъпи нашето второ освобождение, което ще донесе тъй заслужената свобода и щастие на нашия народ.

Драги Господа!

Като благодаря искрено за любезната покана на българската национална емиграция във Америка и Канада, пожелавам на всички ви обединени около трицветното ни знаме, да дадем всичко за свободата и доброто на Родината.

На почитаемите ни американски приятели изказвам, също, моята голяма благодарност за вниманието, което ни оказват и съ което подчертават добрите си чувства към нас и нашата права кауза.

ДА ЖИВЪЕ СВОБОДНА И НЕЗАВИСИМА БЪЛГАРИЯ!

ДА ЖИВЪЕ БЪЛГАРОКИЯТЪ НАРОДЪ!

Мадридъ, 3 Мартъ, 1957 г.

/п/ СИМЕОНЪ II
ЦАРЪ НА БЪЛГАРИЯ

Писмото на Негово Величество бѣ изпратено съ бурни и нестихващи ржкоплѣскания. Тостмастера следъ това преведе на английски царското писмо за гоститѣ, които не знаятъ български езикъ. Четенето на останалитѣ писма продължи. Между тѣхъ ще отбележимъ и цитираме само нѣколко по важни такива.

Въ писмото си по този случай, отправено до Д-ръ К. Койчевъ, Сенаторъ Хубертъ Хъмфрей Между другото казва:

...Благодаря много за поканата ви. Моля предайте моитѣ най-добри пожелания на членоветѣ на Българския Националенъ Фронтъ, като ги увѣритѣ във подкрепата, която азъ имъ давамъ във почитане паметта на тѣхнитѣ събратя паднали доблестно във борбата за свобода...

Заедно съ това писмо Сенаторъ Хъмфрей изпрати и едно специално поздравление до гоститѣ на Банкета съ пожелание щото то да бѣде прочетено. Тостмастера прочете това поздравление:

Праздника на Освобождението на България представлява единъ прекрасенъ случай за американцитѣ, където и да се намиратъ тѣ, да се присъединятъ къмъ действителната борба за българска независимостъ. Съвсемъ подходящо е щото ние да си припомнимъ онѣзи български патриоти които сж пожертвували своя животъ за свобода - веднѣжъ отъ турско потисничество и сега отъ комунистическа тирания.

Ние всички знаемъ, че режима във България днесъ е единъ отъ най-под-

чиненитѣ на Съветския Съюзъ. Икономически, културно и политически настоящиятъ режимъ въ България е напълно подчиненъ на целитѣ поставени отъ Масква. Ние знаемъ обаче и за неспирната опозиция на българския народъ противъ този режимъ и ние посвещаваме нашитѣ усилия за извоюването на свободата на този народъ, за които се пожертвуваха героитѣ отъ миналото и бѣжанцитѣ въ днешно време."

Прочетено бѣ и писмото отъ Народния Представителъ Кенетъ Кийтингъ въ което между другата се казва:

"..... Ползувамъ се отъ този случай да поздравя васъ и вашия храбъръ народъ за смѣлата борба, която водитѣ противъ комунистическото потисничество. Чрезъ своя примѣръ българскиятъ народъ показва, че червения тероръ не може да унищожи духа на свободата. Като отдаваме честъ на борцитѣ за свобода ние въ Америка искаме да ги увѣримъ, че тѣ не сж забравени и че ние всички се надяваме и се молимъ щото този день въ който България отново ще стане членъ на семейството на свободнитѣ народи да не бжде далече....."

Въ писмото стъ кмета на Ню Йоркъ, Робертъ Вагнеръ, между другото се казва следното:

".....Азъ се прекланямъ предъ паметъта на тѣзи, които освободиха България отъ робството и се присъединявамъ къмъ членоветѣ на организацията въ тѣхната гореща вѣра, че народа въ отечеството ви ще бжде скоро освободенъ отъ потисничеството задъ желѣзната завеса. Ние всички сме единни въ борбата противъ комунизма и азъ ви изпращамъ най-сърдечни поздравления и най-добри пожелания по случай тържеството съ което се отдава почитъ на свобододлюбивия и храбъръ български народъ, който никога не се е поколебалъ въ своето решение да остане свободенъ..."

Следъ прочитането на поздравленията бѣ дадена думата на видния Ню Йоркски общественикъ Д-ръ Шлегеръ - единъ отъ най-близкитѣ сътрудници на покойния Президентъ Ф.Д. Рузвелтъ, на бившия Ню Йоркски Сенаторъ Леманъ и сегашния Джавитсъ. Той е подкрепялъ активно тѣхнитѣ предизборни кампании безъ огледъ на партийната имъ принадлежностъ и само съ огледъ на личнитѣ имъ качества.

Д-ръ Шлегеръ между другото заяви:"...Борбата, която българския Народъ води и жертвитѣ които той дава не сж напразни. Бждете увѣрени, че Американския народъ следи съсъ загриженостъ тази борба и не ще прекрати своитѣ усилия за извоюването свободата на поробенитѣ народи. Азъ бихъ желалъ да ви посоча единъ примѣръ, който винаги трѣбва да ви вдъхновява. Тѣй както вашия народъ сега води борба за свобода и независимостъ така и другъ единъ народъ, народътъ на Израелъ, се бори столѣтия наредъ за своята свобода и независимостъ, се бори и сега да защити своята свобода и независимостъ и борбата му бѣ увенчана съ успѣхъ. Такива народи, народи които знаятъ да се борятъ и да се жертвуватъ не могатъ да загинатъ. Тѣхната справедлива кауза ще успѣе."

Д-ръ Шлегеръ особено подчерта приноса на Българския Националенъ Фронтъ въ Америка за каузата на българското освобождение и подчерта, че той следи отблизо живота и борбата на нашата организация.

Втори говорителъ бѣ известния Ню Йоркски народенъ представителъ Стефанъ Яремко. Въ речъта си г. Яремко изтъкна, че края на комунистическата тирания наближава и че вълната на революционни движения, която залива цѣла източна Европа въ края на краищата ще доведе до разгрома на комунистическата империя.

Думата бѣ дадена на председателя на изпълнителния съветъ на "Американскитѣ Приятели на Антиболшевишкия Блокъ на Народитѣ" - Д-ръ Л. Крупа, който направи обширенъ анализъ на комунистическата тактика и стратегия въ настояще време и изтъкна приноса на представляваната отъ него организация въ борбата за освобождение на поробенитѣ страни.

Докато Д-ръ Крупа говорѣше се получи следната телеграма, отправена до Д-ръ Калинъ Койчевъ, секретаръ на Б.Н.Ф., която бѣ веднага прочетена и аплодирана отъ присѣдстваващитѣ:

"Дълбоко съжалявамъ, че ангажменти отъ по-рано не ми позволяватъ да присѣдствавамъ на вашето тържество. Вашата организация трѣбва да бѣде поздравена за несъкрусимия духъ съ който вие изпълнявате задачата си за спасяване на вашата родина отъ комунистическото управление съсъ желязенъ юмрукъ. Бъдете увѣрени, че милиони американци работятъ и се молятъ щото горда България отново да се издигне като свободенъ и независимъ членъ на семейството на народитѣ. Моля предайте моитѣ най-дълбоки уважения на присѣдстваващитѣ.

СЕНАТОРЪ ДЖЕЙКОБЪ ДЖАВИТСЪ.

Следъ прочитането на телеграмата на Сенатора Джавитсѣ гоститѣ бѣха поздравени съ нѣколко думи отъ г. Тончо Теневъ, представителъ на Българския Земедѣлски Народенъ Съюзъ - Д. Гичевъ, бившъ народенъ представителъ.

Думата бѣ дадена на Г. Д-ръ Иванъ Дочевъ, организационенъ секретаръ на Българския Националенъ Фронтъ въ чужбина. Въ своята речъ Д-ръ Дочевъ между другото зояви: "Българскиятъ народъ никога не се е примирилъ и никога нѣма да се примири съ комунистическото робство. Онѣзи които въ 1944 г. искаха да убедятъ свѣта въ тази лъжа сами трѣбваше да се откажатъ отъ нея. Нашата организация, вѣренъ изразителъ на чувствата и намѣренията на българския народъ, не ще престане да се бори за свободата на България, докато тази свобода не изгрѣе отново на хоризонта на нашата национална история." Речъта на Д-ръ Дочевъ бѣ изпратена съ бурни подобрения.

Следъ това Тостмастера предложи и присѣдстваващитѣ одобриха текста на две телеграми - едната до Президента на Съединенитѣ Шати и една до Н.В. Царъ Симеонъ II. Телеграмата до Президента гласи:

"По случай деня на Освобождението на България членоветѣ на Б.Н.Ф. и гоститѣ присѣдстваващи на банкетата въ Савой Плаца Хотелъ желаятъ да изразятъ Вамъ и на цѣлия американски народъ тѣхнитѣ чувства на благодарностъ за неуморнитѣ Ви усилия за освобождаването на България отъ комунизма"

Телеграмата до Н.В. Царъ Симеонъ II гласи:

"На тържеството по случай Освобождението на България, организирано отъ Българския Националенъ Фронтъ въ Савой Плаца Хотелъ, благодарейки за Височайшето Ви внимание изразено въ отправеното до тържеството поздравление, ние бихме желали да отправимъ нашитѣ най-добри пожелания къмъ Ваше Величество и да Ви увѣримъ въ нашата подкрепа въ борбата за освобождението на България отъ комунизма."

Тържеството завърши съ богата художествена програма въ която взеха участие именититѣ български артисти г. Банчо Банчевски, г. Петъръ Райковъ, г. Борисъ Базала и др. Г. Арпадъ изпълни унгарски пѣсни и г-ца Александъръ нѣколко оперни номера.

Програмата завърши късно презъ ноцъта съ танци и хора.

БЪЛГАРСКАТА КОРОНА

Д-ръ Г. ПАПРИКОВЪ

Историята на българския народъ е осветила неразрушимата връзка която съществува между короната на българскитѣ царе и сѣдбата на нашата държава. Българската царска корона е била винаги символъ на всенародно обединение и гаранция за политическата независимостъ и свобода на българския народъ. Българската царска корона е била винаги и всеотдайно въ служба на независимостта и свободата на България. Въ замѣна на това българския народъ е билъ винаги вѣренъ и единенъ около престола на българскитѣ царе. Когато тази хармония, тази живопроявена взаимностъ е бивала нарушавана, когато въ отношението между народъ и царъ е настѣпвалъ разривъ, враговетѣ на България сѣ успѣвали въ своитѣ планове противъ нашия народъ и той е изпадалъ въ робство.

Единството между народъ и царъ е сложило отпечатъкъ върху цѣлата наша история. Нека погледнемъ въ далечното минало на нашия народъ и се опитаме да разберемъ онази дълбока взаимностъ, която съединява хана съ дружината му и която изведе българина изъ степитѣ на Азия, за да го превърне въ културенъ и цивилизованъ членъ въ семейството на европейскитѣ народи! И нека погледнемъ и нека се опитаме да разберемъ онѣзи кратки периоди въ нашата история, когато червея на разложението се вмъкна между царъ и народъ и доведе поробването на България веднѣжъ отъ гърци и после отъ турци!

Тѣзи истини трѣбва да бѣдатъ напоменени именно сега, когато родината ни пѣшка подъ ново робство и когато завоевателятъ се старае съсь всички сръдства да унищожи народностния духъ на българина като изтрие свѣтли-тѣ страници отъ българската история, като убие вѣрата на българския народъ въ короната на българскитѣ царе. Тѣзи истини трѣбва да бѣдатъ именно напоменени сега, когато блудни синове на нашата родина се опитватъ да отрекатъ или обезличатъ единствения символъ на всенародното единение, който Провидението ни е оставило - БЪЛГАРСКАТА КОРОНА. Българската Корона - това е вѣрата и надеждата на българския народъ въ утрешния день, това е символа на българското единство въ борбата противъ комунизма, това е символа на независимостта и свободата на България, това е историческата връзка между нашето минало, нашето тастояще и нашето бѣдеще.

Въ нашата страница на безсмъртнитѣ ние ще проследимъ сѣдбата на Българската Корона, която е и сѣдбата на българския народъ.

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЦАРСТВО

ХАНЪ АСПАРУХЪ /679-701/ - Синъ на ханъ Кубратъ отъ династията Дуло. Основателъ на българската държава въ 679 г./681/. Преминалъ Дунава съ 40,000 българи отъ племената утригури, кутригури и унугундури. Първоначално се установилъ въ северна Добруджа. Следъ победата надъ Византия се настанява въ северна България, на истокъ отъ рѣка Искъръ, покорява славянскитѣ племена и основава столицата си въ Плиска. Славянското население възприело военната и държавна уредба на българитѣ подъ водачество-то на Аспаруха и образувало съ тѣхъ една стабилна и мощна държава.

ХАНЪ ТЕРВЕЛЪ /701-718/ - Синъ на ханъ Аспаруха. Билъ отличенъ пълководецъ. Съ 15,000 войници успѣлъ да завземе отъ Византия земитѣ Загорие и южна Тракия. Презъ 705 г. превзелъ Цариградъ и възстановилъ на престола императора Юстинианъ II, който потѣсилъ убѣжище при него. Презъ 718 г. отново превзелъ Цариградъ като разбилъ обсаждащитѣ го араби. Отъ това време датира и грамадниятъ отбранителенъ окопъ построенъ по заповѣдъ на Хана на южната граница на България, извесетенъ подъ името Еркесия. Остатъци отъ този окопъ се намиратъ и днесъ въ околноститѣ на Бургасъ и покрай Тунджа. Ханъ Тервелъ създалъ мѣдро законодателство и укрепилъ устоитѣ на българската държава.

ХАНЪ СЕВАРЪ /724-740/ - Последенъ български владетель отъ рода Дуло. Запазилъ мира съ Византия и сключилъ изгодни търговски договори.

ХАНЪ КОРМИСОШЪ /740-756/ - Първиятъ български ханъ отъ рода Вокилъ. Подновилъ мирния договоръ съ Византия сключенъ между Тервелъ и Теодосий III въ 716 година.

ХАНЪ ВИНЕХЪ /756-761/ - Въ България избухватъ междуособици между рода Вокилъ и рода Угаинъ. Византия подклажда тѣзи междуособици за свои собствени цели.

ХАНЪ ТЕЛЕНЪ - /761-764/ - Отъ рода Угаинъ. Хиляди привърженици на рода Вокилъ били изгонени отъ България и се заселили въ Мала Азия. Въ 763 година билъ победенъ отъ византийския императоръ. Билъ убитъ отъ привърженици на рода Вокилъ, който отново заелъ Престола като поставилъ за ханъ зетя на ханъ Кормисошъ.

ХАНЪ САБИНЪ /765-767/ - Отъ рода Вокилъ. Заподозрѣнъ въ предателство избягалъ въвъ Византия.

ХАНЪ УМАРЪ /767/ - Царувалъ само 40 дни.

ХАНЪ ТОКТУ /767-772/ - Бившия ханъ Сабинъ и византийския императоръ устроили походъ противъ него и той падналъ убитъ.

ХАНЪ ПАГАНЪ /772/ - Устройва лична срѣща съ византийския императоръ Константинъ Копронимъ съ намѣрение да спре междуособицитѣ въ България, но бива вѣроломно нападнатъ отъ византийцитѣ при Варна и пада убитъ.

ХАНЪ ТЕЛЕРИГЪ /772-777/ - Успѣлъ да унищожи византофилитѣ въ България и се наложилъ като абсолютенъ монархъ. Боляритѣ и народа обаче се възбунтували срещу неограничената му власть и той билъ принуденъ да избѣга въ Византия при новия императоръ Лъвъ IV, който го приелъ приятелски. За пръвъ пътъ презъ царуването на ханъ Телерига сж били дадени равни права на славянитѣ да заематъ висши държавни длѣжности.

ХАНЪ КАРЛАМЪ /777-802/ - Присъединилъ къмъ България областта на Струма населена отъ славянското племе Стримонци и съ това открилъ пътя на своитѣ наследници къмъ Бѣло Море. Византия се задължила да му плаща данъкъ.

/Продължава/
бр. 3

БЪЛГАРСКИЯТЪ ЦЪРКОВЕНЪ ВЪПРОСЪ

С. БОЖИДАРОВЪ

Българската Православна Църква бѣ основана отъ Царь Борисъ I въ 865 г. Царь Симеонъ I я въздигна въ чинъ Патриаршия. Когато Источна България бѣ покорена отъ Византия българскиятъ Патриархъ се премѣсти отначало въ Силистра, после въ София и най-после се установи въ Прѣспа, кждето Самуилъ установи столицата си. Въ 1022 г. Василий II призна тази Патриаршия подъ името Охридска Архиепископия за автокефална българска православна Църква. Тя просъществува до 1767 г., когато, по интриги на гръцкия цариградски патриархъ бѣ закрыта.

Втората българска Патриаршия бѣ основана въ Търново и получи патриаршеското си достоинство въ 1235 г. когато събора на источнитѣ патриарси въ Лампсакъ я призна за такава. Тя бѣ униожена въ 1393 г. Презъ втората половина на 19-я вѣкъ българитѣ поискаха възстановяването на своята независима църква. Следъ упорита борба съ Цариградския Патриархъ тѣ издѣйствуваха знаменития султански ферманъ отъ 1870 г. съ който се основаваше българската Екзархия. Гръцкитѣ патриарси се противопоставиха на този султански актъ и презъ септемврий 1872 г. обявиха Българската Православна Църква за схизматическа. Българската Православна Църква никога не призна този актъ на Цариградската Патриаршия. До 1944 г. ръководителитѣ на БПЦ упорито отстояваха правото на тази църква и поддържаха, че акта на Цариградската Патриаршия бѣше нейно дѣло, а не дѣло на БПЦ. Вследствие на това БПЦ никога не се призна виновна и никога не направи постъпки за вдигането на схизмата, като винаги настояваше, че това трѣбва да бѣде направено отъ Цариградската Патриаршия.

Презъ м. Февруарий 1945 г. съвсемъ ненадѣйно, и то въ единъ моментъ когато най-малко се очакваше, схизмата бѣ вдигната. Единъ месецъ преди това въ София бѣ избранъ българския Екзархъ Стефанъ I. На 4 септемврий 1948 г. той подаде оставка като екзархъ, но публично декларира, че си остава Софийски Митрополитъ. Светиятъ Синодъ обаче реши, че той не може да бѣде повече Софийски Митрополитъ. Стефанъ не се подчини на синодалното решение и го оспори. Правителството на О.Ф. се намѣси и арестува Стефанъ на 20 декемврий същата година. На 10 май 1953 г. единъ т.н. Църковно-Народенъ Съборъ избра Пловдивския Митрополитъ за български Патриархъ и последниятъ управлява БПЦ и до сега.

Такава е, въ най-общи черти, постановката на българския църковенъ въпросъ. На пръвъ погледъ всичко изглежда и ясно, и логично и понятно. Случиха се, обаче, нѣща, изявиха се гледища, възприеха се отношения и се оформи политика каквито никога не бѣха очаквани и то отъ хора, отъ които най-малко можеше да се очаква. Тѣзи нѣща усложниха и замъглиха българския църковенъ въпросъ до такава степенъ, че едно принципно разглеждане на отдѣлни негови страни е наложително. За сега ние ще се задоволимъ да хвърлимъ свѣтлина само върху нѣкои отъ най-характернитѣ страни на този въпросъ.

ЗА КАНОНИТЪ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА.

Станало е практика, щомъ се заговори по въпроси относно Българската Православна Църква, нѣкой току измъкне изподъ масата нѣколко прашасали тома, покаже ги налѣво и надѣсно на простолюднето, заплаши го съ "канонитѣ" на Православната Църква и набързо приключи този въпросъ. Тѣй като не всѣки има време да разтвори тѣзи книги и да види какво казватъ канонитѣ по разискванитѣ въпроси то никой до сега не е по-

смѣлъ да постави подъ въпросителна "каноническитѣ" обяснения на заинтересуванитѣ лица по този въпросъ.

Канонитѣ на Българската Православна Църква - това сѣ законитѣ споредъ които тя се устройва и управлява. Тѣзи закони се раздѣлятъ на нѣколко категории. На първо мѣсто стоятъ решенията на Вселенскитѣ Събори. Еднаква важностъ иматъ и решенията на Помѣстнитѣ събори, които сѣ били удобрени отъ Вселенскитѣ Събори. Уставитѣ и Правилата на отдѣлнитѣ църкви, изработени и удобрени отъ канонически установенитѣ църковни институти иматъ характеръ на църковни канони. Решенията на каноническитѣ ръководства на отдѣлнитѣ църкви иматъ сѣщо така характеръ на църковни канони.

Онѣзи устава, правила и решения на църковнитѣ ръководства, които биватъ налагани на Църквата отъ свѣтскитѣ власти по прѣкъ или косвенъ начинъ и следователно не представляватъ свободно изразената църковна воля и съзнание, нѣматъ канонически характеръ. Такива устава, правила и решения се прилагатъ съ помощта на държавната властъ. Тамъ, кждето тази властъ не може да бѣде наложена на църковното управление и съзнание, тѣзи устава, правила и решения нѣматъ канонически характеръ. Тѣхното спазване при такива условия означава признаване насилието извършено отъ държавната властъ надъ църквата, която се намира въ територията на такава държавна властъ. Спазването на подобни устава, правила и решения означава нарушаване канонитѣ на Вселенската Православна Църква, които стоятъ по-високо отъ уставитѣ, правилата и решенията на мѣстната църква. Канонитѣ на Вселенската Църква многократно и изрично забраняватъ вмѣшването на държавната властъ въ устройството на църковнитѣ дѣла.

Освенъ канонитѣ на Вселенската Православна Църква, Българската Православна Църква се управлява по своитѣ собствени устава, правилници и решения. Законенъ, канонически характеръ за БПЦ за сега има само Екзархийскитѣ Уставъ отъ 1870 г. Този Уставъ бѣ изработенъ отъ Първия Български Църковно-Народенъ Съборъ свиканъ въ Цариградъ скоро следъ издаването на Султанския Ферманъ. На този съборъ бѣха представени всички канонически епархии на Българската Православна Църква. Този уставъ никога не е билъ промѣненъ или отмѣненъ отъ едно канонически съставено законодателно тѣло на БПЦ. Той е единствения валиденъ законъ, единствения валиденъ Канонъ на БПЦ. Този уставъ бѣ впоследствие ПРИСПОСОБЕНъ за прилагане въ свободна България, но остана валиденъ за Цѣлата Българска Православна Църква, въ нейнитѣ КАНОНИЧЕСКИ граници, въ неговата първоначална форма. Вториятъ Църковно-Народенъ Съборъ, свиканъ отъ Стамболийски презъ 1921 г. въ София се опита да промѣни този уставъ, но този опитъ не успѣ. На този Съборъ сѣщо така бѣха представени всички български епархии. Делегацията на епархиитѣ въ Македония се водѣше отъ покойния Андрей Ляпчевъ. Този Съборъ не наруши принципа за единството, за каноническата цѣлостъ на БПЦ.

Презъ 1950 г. Светия Синодъ на БПЦ въ София прокара единъ новъ Уставъ на БПЦ. Този уставъ има неканонически характеръ. Той се яви като продуктъ на комунистическото законодателство. Чл. 78 отъ комунистическата конституция разпорежда щото вътрешния животъ на религиознитѣ организации да бѣде регулиранъ съсъ специаленъ законъ. Този законъ бѣ гласуванъ отъ Народното Събрание на 24 февруарий 1949 г. и задължи "директоритѣ на съответнитѣ изповѣдания" да приготвятъ уставитѣ на тѣхнитѣ религиозни организации. Този законъ, чл. 32, задължи тѣзи "директори" да представятъ изработенитѣ устава въ продължение на три месеца следъ влизането на закона въ сила, на Министерството на Въшнитѣ Работи за одобрение. Светиятъ Синодъ на БПЦ не можа да спази този срокъ и представи

своя уставъ чакъ следъ две години. Въ Синода се развиха оживени борби въ основата на които лежеше съпротивата на върховното управление на БПЦ противъ комунистическата намѣса въ нейния вътрешенъ животъ.

Противъ този уставъ основателно могатъ да бъдатъ повдигнати нѣкои канонически възражения, които напълно унищожаватъ стойността му като църковно-правенъ документъ.

1. На първо мѣсто този Уставъ се яви като резултатъ отъ намѣсата на държавната властъ въвъ вътрешния животъ на църквата. Той се изработи по заповѣдъ на комунистическото правителство. Чл. 78 на "Димитровската Конституция" и чл. 32 отъ закона за вѣритѣ сж достатъчно ясни доказателства за тази теза. Църковнитѣ канони многократно и изрично забраняватъ намѣсата на държавата въ църковнитѣ работи и обявяватъ за правно невалидни всички актове на Църквата станали поради намѣсата на държавната властъ. Съ огледъ на това, новия Уставъ на БПЦ, поради горепосоченитѣ обстоятелства не е и не може да бъде разглежданъ като канонически уставъ на БПЦ.

Единствено валиденъ канонически уставъ на БПЦ е Екзархийския Уставъ отъ 14 май 1871 г. и неговата приспособена форма за княжеството отъ 13 януарий 1895 г. Канонически правилно е устройството на БПЦ предвидено въ тѣзи устава. Устройството на БПЦ споредъ новия Уставъ е канонически произволъ наложенъ съ насилие на църковното управление отъ комунистическата властъ.

2. Изработването, промулгирането и прилагането на новия Уставъ на БПЦ стана съ нарушение на основнитѣ канонически предпоставки на нашата Църква. Този Уставъ бѣ изработенъ и промулгиранъ не отъ единъ Църковно-Народенъ Съборъ, но отъ една комисия назначена отъ Светия Синодъ и промулгиранъ отъ самия Свети Синодъ съ удобрението на Правителството. При изработването и промулгирането на този уставъ бѣха изключени отъ участие българскитѣ епархии, които се намиратъ вънъ отъ територията на българската държава. Каноническия диоцезъ на БПЦ е опредѣленъ въ чл. I на Екзархийския уставъ отъ 1871 г. на който отговаря чл. 4 отъ сѣдия уставъ приспособенъ за княжеството. Въ този смисълъ новиятъ Уставъ на БПЦ бѣ изработенъ и промулгиранъ само отъ една частъ отъ епархиитѣ на тази църква. Това едностранно дѣйствиe на нѣколкото български епархии означава канонически расколъ и не може да бъде признато като канонически актъ на БПЦ. Тази Църква нито бѣ образувана на 9 септемврий 1944 г., нито пъкъ преди шестдесетъ-осемдесетъ години. Тя сѣдествува столѣтия и ще сѣдествува столѣтия. Режимитѣ се промѣнятъ, но тя остава. Нейната историческа приемственостъ се основава единствено на нейнитѣ канонически постановления къмъ които тя неуклонно се е придържала презъ всички вѣкове. Каноническия произволъ извършенъ въ България съ приемането на новия уставъ е дѣло само на нѣколко епархии, не на цѣлата българска Православна Църква.

3. Известни постановления на новия Уставъ не се съгласуватъ съ основнитѣ канонически предпоставки на нашата Църква. Въ това отношение особено важно мѣсто заема опредѣлянето диоцеза на БПЦ. Споредъ новия Уставъ БПЦ се състои отъ епархиитѣ, които се намиратъ въ България, епархията въ Америка и викарията въ Цариградъ. По този начинъ този Уставъ санкционира неканоническото откъсване отъ диоцеза на БПЦ значително число епархии и подчиняването имъ на Бѣлградския Патриархъ и Цариградъ. До издаването на този Уставъ тѣзи епархии канонически принадлежатъ къмъ диоцеза на БПЦ. Случи се така, че сама БПЦ въ София трѣбваше да се откаже отъ своитѣ легитимни права върху тѣзи епархии, да напѣди

своитѣ чада отъ Македония и Тракия по чужди църкви. Приемането на новия Уставъ означава само това. То обаче има само едностраненъ характеръ и представлява канонически произволъ. Съ огледъ на това новия Уставъ нѣма канонически характеръ.

4. Новиятъ Уставъ на БПЦ предвиди възстановяването на Българската Патриаршия и установи реда за избирането на българския Патриархъ. Това положение наистина доведе до реализиране на каноническитѣ отстъпления на БПЦ. До това положение се стигна по следния начинъ:

а. На 22 февруарий 1945 г. въ Цариградъ се подписа акта за вдигането на българската схизма отъ представители на БПЦ и Цариградския Патриархъ. БПЦ никога преди това не се призна виновна за схизмата. Условиата при които стана вдигането на схизмата предположиха вината на БПЦ. Едно отъ тия условия бѣше да се вдигне българската Екзархия отъ Цариградъ. Това вече бѣше свършенъ фактъ, понеже Стефанъ Софийски бѣ избранъ за Екзархъ на 19 януарий същата година. Изглежда, че всичко е станало по предварително изработенъ планъ. БПЦ въ продължение на половинъ столѣтие защитаваше тезата, че Екзархията ще трѣбва да остане въ Цариградъ като символъ на българското национално единство и като символъ на каноническото единство на БПЦ чиито канонически диоцезъ се намираше въ три Балкански държави. Ако нѣкой се интересува повече по този въпросъ може да се обърне къмъ академичнитѣ студии на известнитѣ професори отъ Софийския Университетъ Проф. Д-ръ Архимандритъ Ефтимий и Проф. Протопрезвитеръ Д-ръ Стефанъ Цанковъ. Случи се така, че въ най-обърканото международно положение дѣятелитѣ на БПЦ решиха да вдигатъ схизмата и да признаватъ БПЦ за виновна предъ международния църковенъ трибуналъ. Ние не ще анализираме причинитѣ за това. Тѣ сѣ отъ политически и личенъ характеръ.

б. Следъ проварването на новия Уставъ на БПЦ се проведеха избори за църковнитѣ управителни тѣла и се свика единъ Църковно-Народенъ съборъ въ София на 8, 9 и 10 май 1953 г. който избра Пловдивския Митрополитъ Кирилъ за Български Патриархъ. Начина по който се проведеха изборитѣ за членове на Църковно-Народния Съборъ, обстановката при която се проведе този съборъ и целитѣ които ръководиха неговитѣ устроители нѣматъ нищо общо съ канонитѣ на нашата Църква. Ние разполагаме съ обиленъ материалъ противъ каноническия характеръ на този съборъ и при необходимостъ ще го изнесемъ. За сега можемъ само да забележимъ, че изборитѣ за църковни избиратели се проведеха по комунистически образецъ, че обстановката при която стана този изборъ бѣше най-малко подходящата за БПЦ да избира своя Патриархъ и целитѣ които този изборъ бѣ предначенъ да обслужи най-малко имаха нѣщо общо съ дѣйствителнитѣ интереси на БПЦ. Мимоходомъ ще забележимъ, че Нашитѣ Синодални старци сѣ мислили много по този въпросъ дълго време преди 9 септемврий 1944 г. но никога не дръзнаха да го решаватъ. Бѣха години, когато БПЦ имаше привилегировано положение въ България и можеше да стори всичко, каквото желаше, за да подобри положението си. БПЦ никога не дръзна да възстановява Патриаршията и да избира Патриархъ безъ участието на българскитѣ епархии внѣ отъ България. Ако тѣзи поборници за каноническото единство на БПЦ, като се почне отъ Илариона Макариополски, Бозвелията, Антима Видински и Екзарха Йосифа та се стигне до онѣзи които все още заседаватъ въ Светия Синодъ принудени да мълчатъ и да следятъ съ покъртени сърдца трагедията на своята църква която така умѣло ръководиха и предпазиха отъ грѣшки въ годинитѣ отъ преди войната можеха да отворятъ устата си то никой, никой не би могълъ да произнесе по строга присяда надъ станалото, отколкото тѣ. Тѣхното дѣло отъ преди 9 септемврий 1944 г. е нашия най-силенъ аргументъ противъ станалото на 10 май 1953 г. Ние не можемъ да се вслушваме въ наивни "канонически" обяснения [REDACTED] БПЦ има установени тра-

диции, които са нашия най-вѣренъ водачъ при разглеждането на църковния въпросъ.

5. При избирането на новия български Патриархъ се извършиха нѣкои нарушения на канонитѣ на Православната Църква, които по начало унищожаватъ каноническата валидностъ на избора. Въ това отношение най-флагрантно нарушение на канонитѣ бѣ избирането на Митрополитъ Кирилъ за Софийски Митрополитъ. Известно е, че Стефанъ Софийски подаде оставка като български Екзархъ на 4 септемврий 1948 г. Той обаче категорично заяви, че си остава Софийски Митрополитъ. Светия Синодъ, по свое усмотрение или по нареждане отъвнѣнъ, реши, че подаване на оставка отъ екзаршеството автоматически води до подаване оставка отъ Софийската катедра, като се основа на единъ правителственъ указъ отъ 1945 г. Стефанъ оспори каноническия характеръ на синодалното решение и публично заяви, че той ще напусне епархията си само на носилка. Положението бѣ спасено отъ комунистическото правителство, което нареди арестуването на Стефанъ. На 20 декемврий 1948 г. Стефанъ бѣ арестуванъ въ Вѣ Екзархията на улица Врабча 10 и откаранъ въ с. Баня, Карловско, където се пази и до днесъ. Логично е да се предположи, че при едно повторение на унгарскитѣ събития въ България, съсъ Стефанъ ще се случи същото, каквото се случи съ Кардиналъ Миндсенти. Нѣкои нашинци въ чужбина, разбира се, [REDACTED] ще продължатъ своята пѣсенъ за "канонитѣ".

Отстраняването на Стефанъ отъ София отвори пътя за Кирила къмъ патриаршеския тронъ. Стефанъ бѣ, обаче, отстраненъ отъ комунистическата милиция, а църковнитѣ канони изрично и многократно забраняватъ използването на държавната властъ за добиване на по-високи постове въ църковната администрация. Църковнитѣ канони обявяватъ подобни положения за осждителни и наказватъ епископа, който се възползува отъ услугитѣ на държавната властъ за да заеме мѣстото на другъ епископъ.

Неприятелитѣ на Стефанъ привеждатъ обстоятелството, че Стефанъ билъ подалъ оставка отъ Екзаршеството и че споредъ едно правителствено разпореждане той не могълъ да бѣде Софийски митрополитъ. Тѣй както се случиха нѣщата въ София инициативата за отстраняването на Стефанъ бѣ взета отъ Светия Синодъ, не отъ Правителството. Последното си изми по пилатовски рѣцетѣ, като остави впечатление, че то изпълнява само едно решение на Светия Синодъ. Стефанъ оспори това решение, но никой не му даде възможностъ да се защити. Канонически той имаше право. Екзаршеството, отъ което той подаде оставка, въ канонически смисълъ, стои по-ниско отъ епископството, отъ което той не подаде оставка. Екзаршеството е служебна функция - епископството е сакраментална, литургическа функция. При споръ като горния епископството има преимущество надъ екзаршеството. Обстоятелството, че Екзарха може и да не бѣде непременно митрополита на въ столицата е всеобща практика въ Православната Църква. Въ случая Стефанъ Софийски е все още каноническия митрополитъ на Софийската катедра и Кирилъ се явява, въ канонически смисълъ, узурпаторъ на Софийската митрополия. Тази узурпация се извърши съ помощта на българското комунистическо Правителство. Това е достатъчно, за да се оспори каноническия характеръ на Софийския патриаршески изборъ отъ 1953 г.

**БПЦ Е ПАТРИАРШИЯ, ИМА ПРАВО
ДА ИМА ПАТРИАРХЪ И ЩЕ
СИ ОСТАНЕ ПАТРИАРШИЯ**

Да се оспорва каноническия характеръ на станалото въ София презъ 1953 г. - възстановяването на българската Патриаршия и избирането на Патриарха

е едно - да се разглежда правото на БПЦ да бѣде Патриаршия е съвсемъ друго. БПЦ не е една новосъздадена Църква. Тя е продължение на една Църква съ канонически признато достоинство на Патриаршия и никога никой не

е отнемалъ правата и на Патриаршия. Възстановяването на тази Патриаршия обаче стана във време, при обстоятелства и съсъ цели, които нѣматъ нищо общо съ действителнитѣ интереси на БПЦ. Не е комунистическия режимъ най-благоразположения режимъ къмъ църквата въ България, за да възстановява българската Патриаршия. Точно обратното - българската история не познава по-жестоко преследване на БПЦ отъ това презъ време на комунистическото управление на България. И ако нѣкой желае да си затвори очитѣ и да следва слѣпо следъ наивни обяснения на заинтересувани хора, то си остава за негова смѣтка. Може ли нѣкой да допусне, че българскитѣ правителства преди войната забраняваха на БПЦ да възстанови патриаршията? Вѣрно е, че и тогава имаше хора, които искаха да ставатъ патриарси и че упорито работиха за това, но вѣрно е и това, че трезвото съзнание на водачитѣ на БПЦ по онова време успѣ да ги обуздае и обезвреди. Дори ако е вѣрно, че българскитѣ правителства преди войната сж забранили на БПЦ да възстановява патриаршията, то тѣ сигурно сж имали нѣкакви съображения за това, които съображения ще трѣбва да бждатъ взети предвидъ отъ онѣзи наши събрата, които предпочитатъ да гледатъ на този въпросъ изключително отъ неговата политическа страна.

БПЦ е патриаршия не отъ 1953 г. Тя е канонически призната за Патриаршия още презъ 10-я вѣкъ и ще остане такава вовѣки. Нейното възстановяване, обаче, презъ 1953 г. стана при обстоятелства - канонически и политически - които ни задължаватъ да отречемъ този актъ на Софийския Съборъ. Въ една свободна отъ комунистическа властъ България, БПЦ ще постави на преразглеждане този актъ и ако реши щото да се продължи патриаршеския институтъ, то условията при които това ще стане, ще бждатъ обезателно съгласувани съ канонитѣ, историческитѣ и национални традиции на Българската Православна Църква.

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ПАТРИАРШИЯ ОБСЛУЖИ И ОБСЛУЖВА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПРОПАГАНДА.

Възстановяването на българската Патриаршия презъ време на комунистическия режимъ бѣше предназначено да обслужи комунистическата пропаганда. Иначе българскитѣ

комунисти не биха били толкова заинтересувани отъ този въпросъ. Ще бжде нелогично да се твърди, че комуниститѣ подкрепиха възстановяването на БПЦ безъ да иматъ нѣкакъв интересъ. За политически мислящата българска общественостъ въ чужбина това е неоспоримъ фактъ. Само онѣзи, които си зариватъ главата въ пѣска, като нѣкои обитатели на земята отъ животинския свѣтъ, за да не видятъ истината, оспорватъ този фактъ. Умѣстно е да имъ се напомни по този случай, че тѣ не само представляватъ трагикомична гледка, но представляватъ и отлична целъ.

Възстановяването на българската Патриаршия обслужи и обслужва комунистическия режимъ въ България и комунистическата пропаганда въ свѣта въ нѣколко насоки.

1. Международната комунистическа пропаганда се нуждае отъ аргументи предъ вѣрующитѣ въ западния свѣтъ съ които да ги убеди, че комунизма не преследва религията. Примѣра съ българската Църква е отличенъ аргументъ въ това направление. Появяването на българския Патриархъ на международни конференции, където, освенъ комунисти отиватъ и наивни представители на западния интелектуаленъ и църковенъ свѣтъ, е отлично пропагандно сръдство, наредъ съ другитѣ духовни глави отъ странитѣ задъ желѣзната завеса.

2. Вътрешната комунистическа пропаганда се нуждае отъ аргументи за вътрешна консумация, за убеждаване на българския народъ да

следва комунистическата партия. Достатъчно е да се надникне въ който и да е църковен вестникъ, да се прочетатъ изявленията на който и да е отъ ръководителитъ на БПЦ, за да се разбере, че възстановяването на патриаршията и избирането на Патриарха навсѣкѣде се сочатъ като благоволение на комунистическата властъ къмъ БПЦ. Достатъчно е да се прочетатъ изявленията на който и да е комунистически функционеръ по църковни въпроси, за да се разбере какво значение има възстановяването на патриаршията за комунистическата пропаганда. При нужда ние ще цитираме тѣзи изявления.

3. Възстановяването на Патриаршията, създаването на патриаршеския институтъ въ БПЦ разпали апетита на много карьеристични елементи във висшитѣ кръгове на църковното управление. Започна се надпреварване за угодничене на комуниститѣ кой повече и кой какъ да заслужи довѣрието имъ за да се добере въ близко или по-далечно бъдеще до високия патриаршески постъ. Срѣдъ църковнитѣ кръгове се поведе скрита борба, която въ нѣкои случаи доведе до арестуване на невинни църковни дѣятели, сѣдене на по-проявени и по-ревностни за църковното дѣло духовници, взаимно клеветене, вътрешни борби, за да доведе до разбиване на вътрешния съпротивителенъ фронтъ въ църквата и да я превърне въ пето колело на комунистическата пропаганда. Тази скрита борба започна още въ 1944 г. когато Стефанъ Софийскъ изпрати въ затвора Паисий Врачански и Кирилъ Пловдивски. Следъ излизането на тѣзи двамата отъ затвора презъ м. априль 1945 г. последниятъ направи редица прокомунистически декларации - презъ 1946 г. той говори на публиченъ митингъ въ Бачковския Монастиръ, където се бѣха събрали повече отъ тридесетъ хиляди богомолци "за републиката" и "противъ монархията". Презъ 1947 г. и 1948 г. той посети Съветския Съюзъ и написа редица статии и книги във възхвала на на комунистическия режимъ въ тази страна. По съвсемъ деликатенъ начинъ той измѣсти Стефанъ и зае неговото мѣсто.

Подобни борби се развиха и срѣдъ по-долнитѣ кръгове на църковната администрация. Съ угодничество и доноси предъ комунистическата властъ нѣкои архимандрити набързо станаха епископи, нѣкои епископи станаха митрополити и т.н. За честъ на българското духовенство, обаче, трѣбва да подчертаемъ, че нейнитѣ вѣрни служители, въ тѣхното огромно болшинство, не последваха примѣра на шепата карьеристи и останаха вѣрни до край на църква и народъ. Повечето отъ тѣхъ минаха презъ концентрационни лагери и затвори, презъ безкрайни унижения и оскърбления, но не минаха на страната на комуниститѣ. Преди известно време ние научихме, че комунистическото правителство е забранило на АРХИМАНДРИТА ВАСИЛИЯ да проповѣдва въ църквата Александеръ Невски. Десетки и стотици скромни служители на БПЦ следватъ незнайни примѣра на Архимандритъ Василий и живѣятъ въ сърдцето на българския народъ като истински патриарси-мъченици. Пантомимата която комуниститѣ разиграватъ съ Патриарха въ София е предназначена да служи на комунизма и комунистическата пропаганда, не на Българската Православна Църква.

ПАТРИАРХЪ КИРИЛЪ И ЕКЗАРХЪ СТЕФАНЪ

Разглеждането на българския църковенъ въпросъ винаги и неизбѣжно довежда до съпоставката между бившия Екзархъ Стефанъ и настоящия Патриархъ Кирилъ. Тази съпоставка е умѣстна, но тя често води до погрѣшни заключения. Дори нашето изложение по този въпросъ може да бѣде взето като присѣда надъ Патриархъ Кирилъ като личностъ и Патриархъ и като защита на Екзархъ Стефанъ като екзархъ и политикъ. Такова едно общо заключение е по начало погрѣшно. Политическата линия на Стефанъ отъ преди, презъ и следъ войната, както и неговата църковна политика преди, презъ и следъ войната сѣ добре известни на цѣлата българска общественостъ и ние сме последнитѣ които ще си правимъ трудъ да я защитаваме. Неговата политика по църковнитѣ и националнитѣ въпроси претърпя поражение. Той обаче има щастието да претърпи своето поражение при обстоятелства, които го направиха герой. Каквито и да сѣ били грѣшкитѣ му въ миналото, колкото и осѣдителни да сѣ тѣ, новата обстановка при която той се намира днесъ въ по-

ложемето на мъченикът, го прави символъ на окованата във вериги БПЦ и не Патриарха със своите прокомунистически декларации, но пленника със затворническите окови на ръце въ с. Баня възглавява духовно тази църква.

Патриархъ Кирилъ започна своята патриаршеска кариера нѣкъде въ килиитѣ на Софийския Централенъ Затворъ. Какъ и при какви обстоятелства това се случи - само поколѣннията ще могатъ да разбератъ, ако въобще истината нѣкога излѣзе на лице. Ние, обаче, и при тѣзи обстоятелства, не дрѣзваме да осъдимъ Патриарха Кирила. Ние не знаемъ точно какво се е случило съ него. Ние не знаемъ какво точно се случва всѣки день съ върховното управление на БПЦ. Ние знаемъ, че на неговитѣ плещи е сложенъ тежъкъ кръстъ и че неговото църковно съзнание никога не би могло да направи компромисъ съ комунистическата власт. Ние знаемъ, че не винаги това, което той казва е точно това, което той мисли и, че той често казва нѣща, които му се заповѣдватъ или пъкъ които, по негови съображения, обслужватъ Църквата, имайки предвидъ, че онова, което обслужва Църквата, е скроменъ приносъ въ борбата противъ комунизма. Ние знаемъ, че Патриархъ Кирилъ завършва молитвитѣ си съсъ словата на Ап. Павла до Римлянитѣ: "Желалъ бихъ самъ азъ да съмъ анатема, сиречъ отлъченъ отъ Христа, заради моитѣ братя" /Гл.9:3/, но ние не можемъ да забравимъ, че въ настоящия моментъ той представлява една официална политика, която не търпи двойни тълкувания. Нашитѣ предположения за неговата искрена или неискрена служба на комуниститѣ сѣ само предположения и тѣ има да бѣдатъ доказвани отъ бѣдешитѣ събития. Бѣдешитѣ събития ще има да доказватъ и предположенията на други, които се опитватъ да оправдаватъ своята погрѣшна политика именно съ предположения. Въ случая има значение САМО ОФИЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА на Патриарха - не нашитѣ или тѣзи на когото и да било предположения. Ние не осъждаме Патриарха Кирила само защото е Патриархъ или като личностъ. НИЕ ОСЪЖДАМЕ ОФИЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА КОЯТО ТОЙ ПРЕДСТАВЛЯВА, независимо отъ съображенията, които той може да има. И докато той ЛИЧНО е свързанъ съ тази политика ние не можемъ да го признаемъ за Патриархъ, понеже това би означавало да признаемъ политиката, която той лично като Патриархъ представлява, а тази политика е ОФИЦИАЛНО прокомунистическа.

БЪЛГАРСКИЯТЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ И ЦЪРКОВНИЯТЪ ВЪПРОСЪ.

Българскиятъ Националенъ Фронтъ, като наследникъ на традиционнитѣ политически и идеологически концепции на българския народъ отъ преди 9 септемврий 1944 г. и като организация на българскитѣ национални политически сили въ емиграция е проявявалъ, проявява и ще проявява изключителенъ интересъ къмъ българския църковенъ въпросъ. Въ Устава на организацията за Америка и Канада /Гл. III, чл. 4, Ал. 5/ като една отъ целитѣ и задачитѣ се сочи следното: "Да подкрепя Българската Православна Църква въ Емиграция, за да бѣде тя крепителъ на българския народностенъ духъ и пазителъ на българскитѣ национални интереси, като въ същото време бди за предотвратяване опититѣ за използването и за комунистическа или друга пропаганда". Именно защото БНФ се интересува отъ българскитѣ църковни работи и счита за свой дългъ да защити престижа на Българската Православна Църква като национална духовна институция, той се отнася критически къмъ дѣйствиата на църковнитѣ фактори. Българскиятъ Националенъ Фронтъ, членството на Българския Националенъ Фронтъ, е стояло, стои и ще стои въ защита на Българската Православна Църква и не ще позволи щото временни обстоятелства или недостойни водачи да я отклонятъ отъ историческата и мисия на върненъ стражъ на българщината и безпогрѣшенъ вождъ въ дни на неволя и изпитания.

ПРЕЖИВЪЛИЦИТЪ НА ЕДИНЪ ЕМИГРАНТЪ

На 2 юний 1956 г. бѣхъ повиканъ отъ организацията за прегледъ. Нас-
таниха ме въ единъ хотелъ. На 12 юний, следъ като се нахранихъ, се при-
брахъ въ Хотела и легнахъ да спя. По едно време усещамъ, че нѣкой ме бута
по рамото и ме вика по име да стана. Като се събудихъ видяхъ две непозна-
ти лица да стоятъ до леглото ми. Единиятъ отъ тѣхъ ме запита за другото
лице, което спѣше съ мене въ стаята. Казахъ, че не е българинъ. Тѣ ме за-
питаха за другъ единъ емигрантъ, но азъ имъ отговорихъ, че той си замина
за лагера. Тогава азъ ги запигахъ кои сж тѣ. Отговориха ми, че сж отъ ед-
на година въ този градъ. Казахъ имъ, че ако сж отъ една година то азъ трѣ-
бва да ги познавамъ, а щомъ като азъ не ги познавамъ, то тѣ не сж добри
хора. Тогава тѣ ми отговориха:

- Защо да не сме добри хора? Ние дойдохме да те предупредимъ да се
върнешъ въ България. Ние знаемъ какъ прекарвате въ лагера толкова годи-
ни. Ние знаемъ, че храната ви е много лоша, че спите по 50 - 60 човѣка
въ една стая, че не ви даватъ да работите, че сте винаги безъ пари, че
събирате фасоветѣ по улицитѣ да пушитѣ и че не ви пушатъ да излизате отъ
лагера. Защо не се върнете въ България?

Азъ имъ отговорихъ:

- За менъ вие сте много лоши хора!

Разговора продължи по следния начинъ:

- Ние сме отъ българската Легация. Дойдохме да си поприказваме и да
дойдешъ съ насъ въ българската легация, та да те изпратимъ при семейство-
то ти и те отървемъ отъ този лагеръ.

- А, значи отъ Легацията сте, имъ казахъ азъ съсь високъ гласъ като
скочихъ отъ леглото, Кой ви прати при мене, затова ли дойдохте тука, да ме
убеждавате да се върна въ поробена България. Не ви ли е срамъ да говорите
така. Не виждате ли какъ живѣятъ хората тука, не виждате ли какъ всички
магазини сж препълнени съсь стока, не виждате ли какъ свободно живѣятъ хо-
рата въ тази страна, не виждате ли, че и най-бедниятъ тукъ има обувки и
носи часовникъ на ржката си, не виждате ли колко леки коли иматъ хората
тукъ. Вие въ България нѣмате толкова кози, вие взимате отъ народа дори
и свинскитѣ кожи, та хората не обувки, но свински царвули не могатъ да сло-
жатъ на краката си. Ограбихте всичко ценно у народа и му отнехте най-цен-
ното, свободата. Вие убихте хиляди млади и достойни хора и изгонихте дру-
ги хиляди вѣнъ отъ България. Вие изгонихте царското семейство, което бѣше
нашата вѣра и звездата на българския народъ. Това ли е вашето хубаво уп-
равление? Това ли е вашата свобода? Взимате принудително всичкото произ-
водство на българския народъ и го изпращате на гладна Русия, за да търгува
тя съ други страни и имъ дава ефтина стока за пропаганда. Изсѣкохте гори-
тѣ и пренесохте дървата въ Русия. Взимате отъ народа вълната, памука, паш-
кулитѣ, яйцата, сиренето, маслото, гроздето, добитѣка, виното и ракията -
всичко на безценица, а ги продавате обратно на производителитѣ на много
по- високи цени. Взимате народния трудъ на безценица, за да търгувате на
външнитѣ пазари съ мжката на народа на низки цени за пропаганда. Навсѣ-
къде говорите, че кооперативната работа давало голѣмо производство, а на-
рода ходи гладенъ, голъ и босъ. Болницитѣ сж препълнени съ хора а вие нѣ-
мате лѣкарства да ги цѣрите, но казвате, че сега строите. Какво строитѣ?
То се вижда! Впрегнали сте цѣлия народъ да строи болници, плѣвни, канце-
ларии, полицейски участъци и карцери въ които хиляди нещастници ще оста-

вятъ коститѣ си. Вкарахте цѣлия народъ да работи въ стопанствата само за единъ хлѣбъ. Вие и това не можахте да осигурите. Не знаете ли какво значи за единъ човѣкъ да се върне вечеръ въ къщи, да завари жена и деца между голи стени и да срещне погледа имъ на отчаяние, когато го видятъ, че не носи нищо за ядене? Това животъ ли?

Къде е вашата демокрация? Вие сте сега въ тази страна. Виждате ли какво значи Демокрация?

На това тѣ ми отговориха:

- Ние смѣнихме Червенковъ. Сега е Антонъ Юговъ. Той даде широка амнистия на всички, които желаятъ да се завърнатъ въ България. Ти ела съ насъ. Всичкия ти имотъ ще ти бѣде върнатъ и ще работишъ частно както преди.

- Тукъ ме лъжете, идиоти съ идиоти, имъ казахъ азъ. Азъ никога нѣма да се върна въ България, докато не се махнатъ отъ тамъ рускитѣ агенти, докато не се проведатъ свободни избори, докато не бѣдатъ освободени всички политически затворници и концлагеристи.

Тогавата тѣ ми казаха, че въ България нѣма концлагери и затворници. Азъ ги запитахъ, щомъ е така, защо тѣ интернираха семействата ни, какво бѣха виновни неврѣстнитѣ ни деца, жени и немощни майки и бащи, които не знаеха нищо за бѣгството ни. Тѣ ми отговориха, че тогава имало такъвъ законъ, но че сега този законъ билъ премахнатъ. Азъ имъ възразихъ, че менъ не ме интересува кога какъвъ законъ е имало, че тѣ всѣки денъ смѣнятъ законитѣ и ги правятъ споредъ както имъ уидисва и че никакъвъ законъ не може да ми обясни защо моятъ 93 годишенъ баща трѣбваше да бѣде пребитъ и да умре отъ нанесения му побой. "Не ви е срамъ, ами сте дошли да ме убеждавате да се върна" - имъ казахъ азъ. Презъ това време тѣ мълчаха и ме слушаха. Тѣ се поглеждаха смутено и не знаеха какво да ми отговорятъ.

- Защо мълчите, запитахъ ги азъ, Пишете, пишете, запишете всичко това и го изнесете въ българската преса.

- Ние дойдохме да се обяснимъ, ми отговори единия отъ тѣхъ, не и да се караме.

- Не искамъ обяснения отъ комунисти, имъ казахъ азъ, азъ знамъ какво значи комунизъмъ. Азъ го изпитахъ на гърба си. Върнахте българския народъ сто години назадъ. Затваряхте ни, бихте ни, обрахте ни та ни докарахте до просешка тояга, налагахте ни тежки, непоносими данъци и наряди и когато не можехме да ги изпълнимъ ни затрупвахте съ глоби, наричахте ни колаци, шпиони, агенти на американцитѣ докато чашата на нашето търпение прелѣ и ние се принудихме да избѣгаме. Сега сте дошли да ни викате да се върнемъ. Вие трѣбва наистина да имате нѣщо нередно въ главитѣ си за да вѣрвате, че нѣкой ще се хване на вашата вѣдица. Не ви искаме нито меда нито жилото. Вие сте престѣпници отъ най-долѣнъ характеръ. Ние ви презираме. Махнете се отъ очитѣ ми, не мога да ви гледамъ, идете по дяволитѣ.

Тѣ ме гледаха съ широко отворени очи и сѣкашъ бѣха забравили за какво бѣха дошли. Следъ като азъ свършихъ тѣ наведоха глави и си излѣзоха изъ стаята. Така завърши моятъ разговоръ съ червенитѣ злодеи.

Б.Р. Оригиналътъ на горния разговоръ се пази въ редакцията на Борба. Ние направихме само малки корекции въ стила на разговора, но запазихме хода на мислитѣ и идеитѣ на българския бѣжанецъ - членъ на нашата организация въ Ню Йоркъ.

Срамно е да се клевети или говори за България и българския народ, че е на страната на фашизма и че въ България е имало фашизъм, когато силно проявеното от българския народ демократично чувство и неговия индивидуализъм изключвата това. Всъки, който познава добре новата ни политическа история знае, че въ България не е имало фашистка партия. Опита въ миналото да се формира такава даде печалния резултат като се записаха цифромъ и словомъ само 200 души членове. Създалият се многобройни младежки организации следъ първата свѣтвна война имаха въ основата си патриотичното възпитание на младежта. Въмъкването на нѣкои чужди политически доктрини въ програмата на нѣкои отъ тѣзи организации остана безъ значение. Очебиещъ примѣръ ни дава организацията "Родна Защита", която, следъ чувствителното и възрастване, въ продължение на повече отъ едно десетилѣтие следъ като се регистрира като политическа партия въ законодателнитѣ избори не можа да вземе нито единъ мандатъ, а самата организация отслабна до положение на вегетирание. Родителитѣ съ готовност допускаха децата си да членуватъ въ тѣзи младежки организации, защото знаеха, че следъ израстването имъ тѣ сами по-нататкъ ще опредѣлятъ своя партийно политически мирогледъ, но възпитани патриотично, ще могатъ борчески да отстояватъ на домогванията и пристѣпнитѣ на комунизма.

Изникването на тѣзи младежки организации е плодъ на инстинкта за самосъхранението на народъ и държава, които смъртно бѣха заплашени отъ пристѣпнитѣ на съветския комунизъмъ. Съветскиятъ Съюзъ не жалѣше сили и сръдства за овладяването на родината ни като предна стратегическа позиция необходима му за постигането на неговитѣ по-нататъшни империалистични цели.

Легендата, че въ България е имало фашизъм се създаде отъ комуниститѣ и тѣхнитѣ колаборанти, за да могатъ да се оправдаятъ и обосноватъ преследванията и избиванията на политически и лични противници следъ 9 септемврий 1944 г. както и за да намѣрятъ основание за изключването на всички демократични политически партии и сръди отъ политическия животъ на страната.

Всѣкиму е известно, че въ миналото българскитѣ граждани не бѣха задължени да членуватъ въ която и да е политическа партия и поради това половината отъ народа оставаше безпартиенъ. Комунистическата партия, докато съществуваше като легална партия нѣмаше нито дори 2% отъ числото на цѣлия народъ записани членове. Още по-малко имаха общо взето Социалъ-Демократическата и по-късно създамата се партия "Б.З.Н.С. Ал. Стамболийски" наречена отъ народа "Пладне". Овладели обаче властта, тѣзи незначителни партийки на 9.9.1944 г. съ помощта на Червената Армия бидоха признати отъ а западнитѣ демокрации за законни представители на народа.

Абсурдно е да се мисли, че западнитѣ демокрации не сж знаели или не знаятъ какво въ сщностъ представлява Правителството на "Отечествения Фронтъ" а така сжщо и другитѣ правителства на завладѣнитѣ отъ Съветския Съюзъ народи. По военновременни съображения и смѣтки съюзницитѣ отстъпиха въ орбитата на Съветския Съюзъ източнитѣ европейски народи, изразено въ проценти на влияние. Желаяйки на всѣка цена мира, по-късно тѣ сключиха мирни договори съ тѣзи правителства, възстановиха дипломатическитѣ отношения съ тѣзи страни и приеха тѣзи комунистически правителства въ О.О.Н. Въ мирнитѣ договори, за лице, гарантираха нѣкакви илюзорни човѣшки права, въобразявайки си може би, че народитѣ сами ще иматъ възможностъ да се освободятъ и възстановятъ своитѣ човѣшки права. Комуниститѣ обаче овладеха цѣлата властъ съ невиданъ въ човѣшката история тероръ и безскрупулно потъпкаха всѣкакви задължения. Въпрѣки това демократичнитѣ народи останаха и оставатъ нѣми и слѣ-

ни въ интереса пакъ на мира. Ако агресията на Съветския Съюзъ бѣше спрѣла до тукъ епилога на сѣдбата на тѣзи народи ставаше очевиденъ. Но тя не спрѣ и нѣма никога да спре, до окончателното завладяване на свѣта.

Политическитѣ доктрини при комуниститѣ иматъ силата и значението на догми. Докато при нарушението на религиознитѣ догми човѣкъ е отговоренъ само предъ съвестята си, при комуниститѣ престѣпванието или нарушението на тѣхнитѣ доктрини се наказва съсъ най-жестока смъртъ. Въ програмата на комуниститѣ на първо мѣсто стои комунизиранието на свѣта, безъ която крайна целъ възтѣржествуването му е невъзможно. За постигането на тази целъ останалото е само въпросъ на тактика. Който познава сатанинското устройство на комунистическия апаратъ знае много добре, че не може да съществува вътрешна сила или личностъ, която би могла да направи и най-малката промѣна или отклонение отъ установенитѣ доктрини.

Въ плановитѣ на Съветския Съюзъ лежеше: при втора свѣтвна война той да остане неутраленъ до момента на победата на една отъ странитѣ, следъ това веднага да предизвика нова война въ далечния изтокъ, кждето да открие единъ фронтъ отъ 15,000 километра и тамъ да срази изморения и изтощенъ победителъ въ недостѣпнитѣ азиатски планини. Но военнитѣ събития се развиха така, че Съветския Съюзъ трѣбваше да влѣзи въвъ войната по-рано. Друго изненадващо събитие за него бѣше откриването на атомната бомба и неочакваната голѣма съпротива на завладѣнитѣ народи, което го накара да спре временно похода си до оговоренитѣ граници съсъ съюзницитѣ.

Съ отстѣпването на европейскитѣ народи Съветския Съюзъ се сдоби съ единъ голѣмъ воененъ воененъ арсеналъ, а съ отстѣпването на азиатскитѣ народи - съ единъ неизчерпаемъ източникъ на човѣшки материалъ. За асимилирането на тѣзи човѣшки маси отъ единъ милиардъ души е необходимо време, за да се възпита младото поколѣние фанатично въ комунистическото вѣрую. Най-опасниятъ врагъ, обаче, за обратно въздѣйствие върху младежта е старото поколѣние /разбирай тѣзи, които сѣ били по на 25-30 годишна възрастъ и нагоре въ деня на вземането на властята отъ комуниститѣ.

Злобата и умразата която Съветскиятъ Съюзъ насажда въ съзнанието на младежта на своитѣ и завладянитѣ народи срѣщу демократичния свѣтъ сѣ основата върху която той гради своето съществувание. Възпитавайки младежитѣ въ едно направление, гѣделичкайки долнитѣ инстинкти въ тѣхната душа и водейки ги къмъ морална и духовна разруха по пътя на установения шаблонъ, той, Съветскиятъ Съюзъ, създава новия човѣкъ, фанатика на комунистическитѣ идеи. Това възпитание, което е насѣдно за комунизма, западнитѣ демокрации предположиха и приеха, че имъ е обявена нѣкаква "студена война". За да реагиратъ срѣщу нея тѣ си служатъ предимно посрѣдствомъ пропагандата къмъ която привлѣкоха за сътрудници лица колаборирали съ комуниститѣ, които носятъ еднаква отговорностъ за престѣпленията извършени спрѣмо своя народъ. Стигна се до тамъ, че подобни личности да се възвеличаватъ като безсмъртни герои, които по човѣшка съвестъ и по правенъ кодексъ на който и да било народъ се осѣждатъ съ най-тежкото наказание и народно проклятие.

Вѣрни на своята тактика комуниститѣ комуниститѣ предварително излъчиха своитѣ агенти предимно отъ срѣдитѣ на сателититѣ имъ, които, ужъ като разкаjali се, се обявяватъ за тѣхни противници. Създадоха и тайни школи за обучение на агенти, които като "емигранти" се изпращатъ въ свободния свѣтъ, за да вършатъ тамъ школувана комунистическа пропаганда и да засилватъ кадритѣ на тѣзи, които вече сѣ завзели ключовитѣ позиции въ пропагандата.

Отъ друга страна тѣ обявиха свѣтвна акция за миръ докато най-трескаво се вѣоржаватъ и подготвятъ новата война. Ако свободниятъ свѣтъ си въобразява, че е възможно освобождението на поробенитѣ народи да стане чрезъ

вътрешни революции или че комунистите ще се откажат от своята агресия, или че двете системи - идеологии могат да живеят съвместно, това не е нищо друго освен детинска наивност.

Целта на комунистите е ясна и открита. Диверсиите които правят за мир, конфликтите които се мхчат и създават между демократичните народи, за да ги разединяват и разслабват, целят да печелят време до ликвидирането на старото поколение. А то така бързо напуска този свят; окована свободната и волна мисъл с оковите на терора, ням и безсилен свидетел на насажданата морална и духовна разруха на собствените му деца, тягата по загубено щастие и поробен народ изтощен от мизерията и хроническия глад, бързо съкращават земните му дни. Най-голямата изненада за комунистите от унгарската революция е тази, че въпреки доста намалелото старо поколение, то още е в състояние да указва това грамадно влияние върху своите деца, че те, въпреки дългогодишната им подготовка да бъдат вражески настроени срещу демократичните народи, обърнаха щикетите си срещу самите тях!

Загуби ли новото поколение тази си опора - бащите си, тържеството на комунистите ще бъде пълно, защото непознавайки други условия на по-щастлив живот, възпитано фанатично с напластена злоба към демократичния свят то ще стане тесто в техните ръце. Комунистическата олигархия ще разполага тогава с петстотин милиона живи човешки същества предназначени за пушечно месо с което ще иска да балансира превъзходството на противника си. Ще дочака ли свята "ВЪ ИМЕТО НА МИРА" да стане свидетел на тази неизмърима човешка трагедия?

Б. - ПИТСБУРГЪ, ПА.

ОТПРАЗНУВАНЕ ДЕНЯ НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО - 3 МАРТЪ

ВЪ ТОРОНТО.

На 9 мартъ тази година организацията на Българския Национален Фронтъ въ Торонто, Канада, отпразнува деня на Освобождението на България от Турско робство - 3 мартъ - по най-тържествен начинъ. Въ Колембусъ Холъ - една от най-реномираните зали въ Торонто, се състоя тържествена вечеръ съ литературно музикална програма и весела частъ. Тържеството се откри от председателя на Б.Н.Ф. въ Торонто, г. Пенчо Пелтековъ, който каза подходящи за случая думи. Главенъ говорителъ бѣше г. Димитъръ Бахаровъ отъ Вашингтонъ, който държа хубаво прочувствено слово. Рецитираха подходящи стихове г. Борисъ Стойковъ и Димитъръ Николовъ. Въ музикалната програма взеха участие г-жа Бойкова и г. Кларкъ. Музикалната програма и веселата частъ задоволиха многобройните посетители и създадоха задушевна атмосфера. Емиграцията ни въ Торонто посети масово тази национална манифестация и още веднъжъ подчерта своите родолюбиви чувства. Бѣ уреденъ отличенъ бюфетъ съ множество подарени сладкиши и закуски. Разиграна бѣ богата томбола. Тази Вечеръ бѣ единъ голѣмъ успѣхъ за организацията въ града ни.

П.П. - Торонто

Стр. 23

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАНЕ ГОДИШНИНАТА ОТЪ ПЪЛНОЛЪТИЕТО
НА НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЬ СИМЕОНЪ II
ВЪ ТОРОНТО, КАНАДА.

По решение на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. за Америка и Канада тържествата за 3 Мартъ - Освобождението на България отъ турско робство и 16 Юний, рождения денъ на Н.В. Царь Симеонъ II ще се устройватъ отъ името на цѣлата организация - първото въ Ню Йоркъ и второто въ Торонто.

Организацията на Б.Н.Ф. въ Торонто е започнала най-трескави приготовления за тържественото отпразнуване рождения денъ на Н.В. Царь СИМЕОНЪ II, което ще стане съ голѣмъ банкетъ и балъ на 15 юний т.г. въ Роялъ Йоркъ Хотелъ, Торонто - най-голѣмиятъ хотелъ въ Британската империя. Ангажирана е голѣмата зала Румъ Гардънъ. Известниятъ нашъ художникъ Професоръ Стефановъ ще изложи нарочно нарисувани картини изъ България. Видни представители отъ управлението на Канада и канадската общественостъ сж приели поканата и ще присъствуватъ на тържеството. Нароченъ комитетъ отъ старата българска емиграция е приелъ почетното съдействие за организиране на тържеството. Интересата къмъ това национално празненство е извънредно голѣмъ и има опасностъ, поради липса на мѣсто, щото не всички които желаятъ да посетятъ тържеството, да получатъ билети. Нарочна покана съ образа на Н.В. Царя е вече разпратена. Всички родолюбиви наши емигранти сж поканени. Това тържество е най-голѣмото отъ всички такива устройвани отъ нашата емиграция въ Торонто.

ЛОТАРИЯ ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА ПЕЧАТНИТЪ
НИ ИЗДАНИЯ.

Пуснати сж въ продажба билети за специалната лотария, която организацията на Б.Н.Ф. устройва съ целъ събиране сръдства за подпомагане на печатнитѣ ни издания, за която целъ е вече съставенъ нароченъ фондъ. Печалбитѣ сж: телевизия, радио, художествена картина и др. Тегленето ще стане на тържеството, което ще се състои на 15 юний т.г. въ Торонто по случай рождения денъ на Н.В. Царя. Единъ билетъ струва 50 цента. Купете си билети и подкрепете съ това нашитѣ печатни издания. Билетитѣ се разпродаватъ отъ организациитѣ на Б.Н.Ф. въвъ всички градове.

ДЕЛЕГАЦИЯ НА Б.Н.Ф. НА ТЪРЖЕСТВЕНТО
ОТПРАЗНУВАНЕ ДЕНЯ НА НЕЗАВИСИ-
МОСТЪТА НА БѢЛОРУСИЯ.

Делегация на Б.Н.Ф. посети тържественото отпразнуване деня на БѢлорусия въ Шератонъ-Асторъ Хотелъ на 25 мартъ тази година. Отъ страна на Б.Н.Ф. поднесе приветствие г. С.Т. Райкинъ. Въ делегацията взеха участие: г. Д-ръ Калинъ Койчевъ, г. Петко Даскаловъ, г. Пую Пуевъ, г. Никола Димитровъ, г. Дамянъ Георгиевъ, г. Недѣлко Цановъ, г. Фацо Флоровъ, г. Живко Ерчичовъ и др.

ДЕЛЕГАЦИЯ ОТЪ ВСИЧКИ ЕТНИЧЕСКИ ГРУПИ ВЪ КАНАДА Е ПОСЕТИЛА СТО-
ЛИЦАТА ОТАВА КЪДЕТО Е БИЛА ПРИЕТА ОТЪ ГЕНЕРАЛЪ ГУБЕРНАТО-
РА, МИНИСТЪРЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ, НЪКОЛКО ОТЪ МИНИСТРИТЪ И
ВСИЧКИ ПАРТИЙНИ ЛИДЕРИ. БЪЛГАРИЯ Е БИЛА ПРЕДСТА-
ВЛЯВАНА ОТЪ г. Д-РЪ ИВАНЪ Д О Ч Е В Ъ.

На 10, 11 и 12 февруарий т.г. делегация отъ всички етнически групи въ Канада е посетила столицата на страната, градъ Отава, гдето е била приета отъ Генералъ Губернатора на Канада, Министъръ Председателя г. Ст. Лоранъ, Министра на имиграцията г. Пикерсгилъ, лидера на консервативната партия г. Дифенбекеръ, лидеритѣ на останалитѣ две партии г. Ло и г. Гудвелъ, Министра на Финанситѣ г. Харисъ, и множество други видни лица. Министъра на Емиграцията е далъ официаленъ банкетъ на делегатитѣ. Делегацията е присъствувала на заседанието на Парламента и е направила посещение на забележителнитѣ мѣста въ града. Отъ своя страна делегацията е дала Коктейлъ Парти въ Хотелъ Шатъ Лорие, най-голѣмия хотелъ въ града, на което парти сж присъствували нѣколко отъ министритѣ, лидеритѣ на всички политически партии, множество народни представители и най-видни лица, които сж разговаряли поотдѣлно съсъ всѣки единъ отъ членоветѣ на делегацията. България е била представлявана отъ г. Д-ръ Иванъ Дочевъ, който е първия български емигрантъ удостоенъ съ честта да бжде приетъ отъ Генералъ Губернатора и Министъръ Председателя на Канада.

ИЗЪ ЖИВОТА НА НЮ ЙОРКСКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА
БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

РЕДОВНО МЕСЕЧНО СЪБРАНИЕ.

Редовното месечно събрание на организацията се състоя на 31 мартъ, недѣля, въ 11 часа преди обѣдъ, въ Хотелъ Боливаръ. Въ присъствие то на болшинството отъ членоветѣ председателя г. Пашалияновъ откри заседанието и даде думата на Д-ръ К. Койчевъ, който докладва за решенията на заседанието на разширения Централенъ Управителенъ Съветъ на Б.Н.Ф. взети на заседанията му на 16 и 17 мартъ въ Найагара Фолсъ. На Д-ръ Койчевъ бѣха зададени редица въпроси, на които той отговори изчерпателно.

По точка втора отъ дневния редъ касиера на организацията г. Петко Даскаловъ даде финансовъ отчетъ за тържеството по случай Освобождението на България състояло се на 2 мартъ въ хотелъ Савой Плаца.

Въ точка трета на дневния редъ се разгледаха въпроси отъ организационенъ характеръ въвв връзка съ затагането на организационната дисциплина, привличането на нови членове и въпроси свързани съ пропагандата. Изказаха се г. Иванъ Гълъбовъ, Райчо Райчевъ, Радко Стрингаловъ, Павелъ Павловъ, Петко Даскаловъ, Никола Байкушевъ, Пую Пуевъ, Никола Димитровъ и др.

Накрая се приеха нови членове и г. Пашалияновъ закри заседанието.

ВЕЛИКДЕНСКО ТЪРЖЕСТВО

На Великденъ, 20 априлъ т.г. Ню Йоркската организация на Б.Н.Ф. устрои приятелска срѣща на членоветѣ си и приятелитѣ на организацията въ единъ отъ салонитѣ на Клубъ Хаузъ, Уестъ, 85 Стриитъ. Тържеството бѣ добре посетено и премина при много задушерна атмосфера. Имаше добре уреденъ бюфетъ съ червени яйца, козунаци, торти, български ястия - пълнени чушки, сърми, великолепни банички и различни видове напитки.

Всичко това бѣше подарено отъ нашитѣ членове: А. Пашалияновъ, К. Лазаровъ, Трифонъ Радевъ, Пую Пуевъ, Никола Димитровъ, С. Огорелковъ, С. Райкинъ, Христо Колевъ, Л. Ивановъ, Дамянъ Георгиевъ, Недѣлко Цановъ, Павелъ Павловъ, Борисъ Ангеловъ, Здравко Георгиевъ и др. Разигра се томбола отъ която спечелиха: г. Николай Лиловъ - една Торта, г. Райчо Райчевъ - единъ великолепенъ часовникъ подаренъ отъ г. К. Лазаровъ и Г-жа Д-ръ Петрова - една фруктиера пълна съ шоколадъ подарена отъ Г-жа Д-ръ Инге Койчевъ.

При кръшни хора, ржченици и пѣсни, тържеството продължи до късно презъ нощъта.

ГЕРГЬОВДЕНСКИ ПИКНИКЪ

На Гергьовденъ, по инициатива на нашитѣ приятели г. Пую Пуевъ, Никъ Байкушевъ и др. се състоя въ мѣстността "Джорджъ Вашингтонъ Бриджъ" гергьовденски пикникъ. Много отъ нашитѣ членове прекараха, при чудесно време, нѣколко особено приятни часа около печено агне, червено вино, пѣсни и хора.

С.О.

ТЕЛЕГРАМА ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪЕДИНЕНИТЪ ЩАТИ ПО БЪЖАНСКИТЪ ВЪПРОСИ.

Д-ръ Калинъ Койчевъ, Секретаръ на Б.Н.Ф. за Америка и Канада е отправилъ следната телеграма до Президента Айзенхауеръ:

Дуайтъ Д. Айзенхауеръ
Президентъ на Съединенитѣ Щати
Бѣлия Домъ, Вашингтонъ.

Изпълнителния Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ въ Америка, въ изпълнение решението на конгреса на Организацията състоялъ се на 24 декемврий и въ изпълнение резолюцията на Пленарната Сесия на Ц.У.С. състояла се на 17 Мартъ и вземайки предвидъ

а. Изтичането на закона за бѣжанцитѣ отъ 1953 г.

б. Положението на предложенията за промѣна на имиграционнитѣ закони въ Сената и Камарата на Представителитѣ,

в. Специалнитѣ разпореджания за имигрирането на унгарскитѣ бѣжанци отъ които българскитѣ и други бѣжанци отъ странитѣ задъ желѣзната завеса се изключватъ,

г. Нашата отговорностъ и мораленъ и политически дългъ да защитаваме и подпомагаме българскитѣ бѣжанци като най-важна задача на анти-комунистическата борба въ настояще време,

на заседанието си на 14 априлъ реши да изрази на Васъ Г. Президентъ ра-

зочарованието на цялата българска политическа емиграция отъ факта, че не ще бъдат допускани повече български бължанци въ Съединенитѣ Щати освенъ по редовната кота, която е безнадеждна и да апелира за вашата немедлена намѣса съ огледъ създаването на една извънредна бължанска Програма, която да бъде прилагана докато американскитѣ законодателни тѣла разгледатъ Вашитѣ предложения за едно постоянно разрешение на бължанския въпросъ.

На тази Телеграма Д-ръ Койчевъ е получилъ следния отговоръ:

"Вашата телеграма отъ 15 априлъ 1957 г. отправена до Президента бѣ изпратена до мене за отговоръ. Вашата организация, Българскиятъ Националенъ Фронтъ, показва своя интересъ къмъ страданията на българскитѣ бължанци. Както знаете, Закона за Бължанцитѣ, който изтече, предвиждаше мѣрки за подпомагане на вашитѣ сънародници бългаши отъ България въ Гърция и други НАТО страни. Само за Гърция бѣха издадени визи на повече отъ 1500 бължанци по този законъ отъ които голѣмо число на българи.

На председателя на Съединенитѣ Щати е известно несигурното съществуване на бължанцитѣ въ много страни по свѣта и неговитѣ предложения до Конгреса съ които се иска ново законодателство съ което да се подпомогне на бължанцитѣ понастоящемъ съ на разглеждане. Интересътъ на вашата организация по този въпросъ се оценява много високо.

/п/ Робертъ С. МакКолъмъ
Депюти Администраторъ въ
Службата по бължанцитѣ и
имиграционнитѣ работи.

ДЕЛЕГАЦИЯ НА Б.Н.Ф. НА ТЪРЖЕСТВАТА НА УН- ГАРЦИ И ХЪРВАТИ.

Делегации на Българския Националенъ Фронтъ съ присѣтствували на тържествата на унгарци и хървати. По случай годишнината отъ падането на последното унгарско село подъ комунистическа власть въ Унгарската катедрална църква въ Ню Йоркъ е била отслужена възпоменателна служба на която съ присѣтствували представители отъ всички национални групи отъ странитѣ задъ желѣзната завеса. Следъ службата е имало приемъ въ Унгарския Националенъ Клубъ където съ говорили представителитѣ отъ различнитѣ национални групи. Отъ страна на Българския Националенъ Фронтъ е говорилъ Секретаря на Организацията Д-ръ Калинъ Койчевъ.

По случай деня на Хърватската независимостъ въ клуба на хърватитѣ е било организирано скромно тържество където е присѣтствувала и делегация отъ страна на Б.Н.Ф. Д-ръ Калинъ Койчевъ е произнесълъ поздравление отъ страна на нашата организация. Повече отъ двестетъ членове на организацията въ Ню Йоркъ съ взели участие въ това тържество.

PLENARY SESSION OF THE CENTRAL COMMITTEE

OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT IN

NIAGARA FALLS - MARCH 17, 18.

The first plenary session of the Central Committee of the Bulgarian National Front in America and Canada was held in Niagara Falls on March 17 and 18. The session was attended by the Secretary General of the Organization Dr. Ivan Dochev, The President of the B.N.F. for America and Canada Dr. George Paprikoff, the Vice President Ing. A. Ganderski, the Secretary Dr. K. Koicheff and Mr. D. Dimitrov - Cleveland, P. Peltekov - Toronto, P. Avramov - Toronto, Dr. C. Siarov - Chicago, Dr. George Gatev - Cleveland, Sava Berov - Pittsburgh, Boris Stoikov - Toronto, Ing. Antonov - Toledo, L. Haladjov - Detroit, N. Tumpalov - Buffalo, etc.

and

Dr. Dochev, Dr. Paprikov, Dr. K. Koichev presented their reports. Dr. Koichev read the report of the editor of "Borba" - Mr. S.T. Raikin and the report of the Treasurer Mr. N. Baikoushev. The reports were discussed and proper decisions were taken. A special Committee consisting of Dr. G. Gatev, Ing. A. Ganderski and P. Peltekov was appointed to take care of the financial stabilization of the publications of the B.N.F. It was decided that the celebrations of the Liberation of Bulgaria - March 3rd and the Birthday of H.M. King Simeon II in the future will be sponsored by the whole organization in America and Canada. It was also decided that the next Congress of the B.N.F. will be held in New York on March 1st and 2nd 1958. Dr. K. Koichev and Mr. Spas T. Raikin were appointed as a special Committee to prepare the Political Program of the organization for publication which will be done after the approval of the Supreme Committee of the B.N.F.

CELEBRATION OF THE BULGARIAN LIBERATION

DAY - MARCH 3rd - IN NEW YORK

A solemn celebration of the Bulgarian Liberation Day, March 3rd, was held in the Savoy Plaza Hotel on March 2nd organized by the Bulgarian National Front. The celebration started with reception in the Blue Room of the Hotel and the Banquet was held in the Golden Room. It was attended by Bulgarian immigrants and American guests as well as by representatives of the nationalities from the countries behind the Iron Curtain.

The celebration was opened by Mr. S.T. Raikin. After the National Anthem performed on piano by Mr. B. Basala Mr. Raikin described March the third as "the Bulgarian Independence Day, the Bulgarian Freedom Day, the Bulgarian Liberation Day". On his invitation the guests at the banquet rose in silent prayer for those who have sacrificed their lives for the liberation of Bulgaria from Turkish yoke and for the liberation of Bulgaria from the present Communist slavery. Tribute was paid also to those who are fighting communism behind the Iron Curtain. The guests rose in applause when Mr. Raikin announced that several Hungarian freedom-fighters were attending the celebration as guests of their Bulgarian freedom-fighters friends. "We address to both of them our warmest greetings and by addressing them we address all those who are continuing the struggle for

liberation of our countries behind the Iron Curtain," said Mr. Raikin.

The event was addressed by representatives of friendly organizations. Mr. Zoltan Vasvary spoke on the behalf of the Hungarian Division of the Anti-Bolshevist Block of Nations, Mr. Doshin - The United American Croatians, Mr. Bagratian - the Georgians, Miss A. Neprel - the Ukrainian-American Youth Association, Dr. George Obreshkow - the American Bulgarian League and Dr. L. Krupa - the Executive Council of the American Friends of the Anti-Bolshevist Block of Nations.

Mr. Raikin, Master of Ceremonies, read the following messages:

FROM VICE PRESIDENT NIXON:

.... I greatly appreciated your thoughtfulness in asking me to participate in this banquet program. However, because of a previous commitment for that evening it will be impossible for me to accept your cordial invitation....

FROM HIS MAJESTY KING S I M E O N II:

The Liberation of Bulgaria from Turkish yoke is the greatest moment, the most significant event in our history. It was the realization of the deepest hopes nurished throughout centuries by the Bulgarian spirit. March the third is a historical date which we are bound to remember.

However, only 66 years after that great liberation, the events imposed to us to be enslaved by a much wors conquerer.

Thanks God! Our history has given us an immortal heritage of wisdom and heroic virtues which will save the Bulgarian people of falling in despare. With the feeling of moving respect I bow my head before the sacred memory of the thousands fallen in the struggle for our freedom.

Let us put our confidence on the great democratic powers headed by the brave and noble people of America, who are doing everithing possible for the liberation of our enslaved nations. There are already symptoms that the end of the slavery is approaching, that our second liberation is near and that it will bring to our people the freedom and the happiness which it deserves.

Thanking sincerely for the kind invitation addressed to me by the Bulgarian national immigration in America and Canada to be present at the Banquet I wish you, united under our three-color flague, to give everything for the freedom and the prosperity of our country.

To our respected American friends, who are honoring us with their attention and demonstrate their good feelings towards us and our cause I exppress my profound gratitude.

Long Live Free and Independent Bulgaria
Long Live the Bulgarian People.

FROM SENATOR JACOB K. JAVITS (Telegram)

SIMEON II, King of the Bulgaria-
/rians.

Deeply regret that long-standing previous commitment makes it impossible to attend... Your organization is to be commended on the indomitable spirit in which you have approached your task of rescue of your brave home-

land from Iron-Fisted Communist rule, but be assured that millions of Americans work and pray that proud Bulgaria will arise again as a free and independent member of our community of nations. Please convey my respects to all present tonight. Sincerely Senator Jacob K. Javits.

FROM SENATOR HUBERT H. HUMPHREY: (Democrat, Minnesota)

.... I wish very much that I could be with you. Thank you for your invitation, and please convey my best wishes and support to the Bulgarian National Front in their tribute to their fellow Bulgarians who have fought so valiantly for freedom.

A special "Statement by the Hon. Hubert H. Humphrey" attached to the above letter was read after that. Following is the message:

"The occasion of Bulgarian liberation Day, March 3rd, offers an opportunity for Americans everywhere to join in commemorating the valid struggle for Bulgarian Independence. It is altogether fitting and proper that we should remember those Bulgarian patriots who have sacrificed their lives for freedom and liberty - once from Turkish oppression, and now from Communist tyranny.

We all know that the regime in Bulgaria today has been one of the most slavish in its relation to the Soviet Union. Economically, culturally, and politically, the present Bulgarian Regime is completely subordinate to goals set in Moscow. We know too, however, of the continuing opposition of the Bulgarian people, and it is to them, as well as to the heroes of yesterday and the refugees of today, that we consecrate our efforts in the interest of future Bulgarian freedom."

FROM CONGRESSMAN KENNETH B. KEATING

... I do want to take this opportunity to salute you and your brave people for your unceasing struggle against Communist oppression. The Bulgarian people have shown by their example that red brutality cannot stamp out the spirit of freedom. By paying tribute to these freedom fighters, we in America assure them they are not forgotten and that we all hope and pray that the day is not too far distant when Bulgaria will once again become a member of the family of free nations.

If it is possible for you to do so, I hope that you will extend my greetings to those in attendance at this affair. Thank you again for your thoughtfulness in asking me to participate in this celebration...

FROM THE MAYOR OF NEW YORK, ROBERT WAGNER

... I revere the memory of those who freed Bulgaria from oppressors and join with your members in the fervent hope that the people of your homeland will soon be freed from the oppression of the Iron Curtain countries. We are all united in the fight against communism, and I send you my heartiest greetings and best wishes on the occasion that marks freedom-loving people's tribute to the brave Bulgarians who have never wavered in their determination to remain free....

FROM MR. CHRISTO STATEV - President of the Supreme Committee of the B.N.F.
(This message was received late and because of that was not read. We publish it here

DEAR GUESTS:

In behalf of the Supreme Committee of the Bulgarian National Front and on my behalf I want to express to you our warmest gratitude for the great

honor which you have shown to us by attending our today's celebration organized by the B.N.F. on the occasion of the Liberation of Bulgaria.

The great number of the followers of our organization, scattered all over the world will appreciate your presence not only as a sympathy for the tragic fate of our enslaved nation but also as a moral support of the struggle which we are waging for its liberation. In your face we see the representatives of the American people who has never interrupted its interest for the captive nations. The public statements of the highest authorities of America have kept the moral resisting forces of our people. Our gratitude is great and difficult to express.

Today, however, the situation has changed. In the agony of the heroic Hungarian people many hopes perished. The red oppressors, today more than ever, are merciless, cruel and unforgivable. High, very high is the price of the "world peace". This price is the shed blood and the suffering of our nations, hopelessly destined for annihilation. Even this price is not enough to stop the threatening attacks of the communism. For the Gentlemen in Moscow the peace will be secured only after the destruction of the Free World.

Addressing the Bulgarians Mr. Statev writes:

The "Liberation of Bulgaria" which we celebrate today was an inevitable result of a bloody national revolution. In this dark present outlook for the future, the people of Bulgaria, despaired and disappointed in its expectations, will inevitably find alone the bloody paths for its salvation. And let it be known by everybody that upon the beginning of this fateful hour, for us, for the followers of the Bulgarian National Front and for all those who are patriotic Bulgarians there is only one choice: to be with our people to help him.....

The master of ceremonies announced that messages were received from Senators Ives, Knowland, Congressman Bosh, Mr. O.K. Armstrong, etc.

The main speaker at the banquet was Councilman Stephan Jarema. He congratulated the Bulgarian people for its valiant struggle against communism. Other speaker was Dr. Shlager who pointed out that peoples who fight for freedom and independence will never die. He indicated the example of Israel as the most encouraging one. Dr. Ivan Dochev, Secretary General of the Supreme Committee of the Bulgarian National Front addressed the event as the last speaker of the evening.

The celebration ended with musical program and ball.

По случай Гергьовденъ - деня на Храбростъта - организацията на Б.Н.Ф. въ Чикаго е провела тържество, за което ще дадемъ сведения въ следващия брой.

Организацията на Б.Н.Ф. въ Бъфало е имала редовно годишно събрание и е избрала ново управително тѣло. Сведения за това ще дадемъ въ идущия брой.

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е - С О Н Т Е Н Т С

ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ, ХРИСТО СТАТЕВЪ.....стр. 1

ПЛЕНАРНА СЕСИЯ НА Ц.У.С. на Б.Н.Ф..... 2

Тържествено Празнуване "ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ" въ Ню Йоркъ...3

ЦАРСКАТА КОРОНА - Др. Г. Паприковъ..... 9

БЪЛГАРСКИЯТЪ ЦЪРКОВЕНЪ ВЪПРОСЪ..С..Бождаровъ..... 11

ПРЕЖИВЪЛИЦИТЪ НА ЕДИНЪ БЪЛГАРСКИ ЕМИГРАНТЪ..... 19

ВЪ ИМЕТО НА МИРА, В. - Питсбургъ..... 21

Отпразнуване на 3ти Мартъ въ Торонто..... 23

Чествуване Рождения День на Н.В. ЦАРЪ СИМЕОНЪ II въ Торонто..... 24

Лотария за подпомагане печатнитъ издания на Б.Н.Ф..... 24

Делегация на Б.Н.Ф. на тържеството на Бѣлоруситъ..... 24

Делегация на всички националности при Генералъ-Губернатора и
Министъръ Председателя на Канада..... 25

Изъ живота на Ню Йоркската организация на Б.Н.Ф..... 25

Телеграма до Президента Айзенхауеръ по бѣжанскитъ въпроси..... 26

Делегация на Б.Н.Ф. на тържествата на Унгарци и Хървати.....27

Plenary Session of the Central Committee of the B.N.F. in
Niagara Falls - March 17 & 18.....28

Celebration of the Bulgarian Liberation Day - March 3 - in
New York..... 28

FROM THE MAYOR OF NEW YORK, ROBERT WAGNER

The celebration ended with musical program and ball. I trust the memory of those who freed Bulgaria from oppression and join with your members in the fervent hope that the people of your homeland will soon be freed from the oppression of the Iron Curtain countries. We are all united in the fight against Communism, and I send you my heartfelt greetings and best wishes for your work. The people of the United States are united in their support of the Bulgarian National Front and its struggle for freedom and democracy.

FROM THE SUPREME COMMITTEE OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT
I am very pleased to hear that you are now in New York. I am sure that you will find the people of the United States very friendly and helpful.

DEAR STEVE:
In behalf of the Supreme Committee of the Bulgarian National Front and on my behalf I want to express to you our warmest gratitude for the great

СЪДЪРЖАНИЕ - CONTENTS

ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ, ГРАФЪ СТАТКЪВЪ..... 1

ПЪЛВАРНА ОБЩИНА НА И.У.О. на В.Н.Ф..... 2

Годишното Празнуване "ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ" на Ню Йорк..... 3

ЦАРСКАТА КОРОНА - Др. Г. Палевски..... 4

БЪЛГАРСКИТЕ ЦЪРКОВНИ ЕМИГРАТИ - С. Веждаров..... 11

ПРЕЖИВАНИЯТЕ НА ЕДИНЪ БЪЛГАРСКИ ЕМИГРАНТ..... 19

ВЪ ИЛИТО НА МИРА, В. - Булбулукъ..... 21

Старокулаше на Ети Хаусъ в Торонто..... 23

Чествуване "Кралски Двор на В.В. ЦАРЪ СИМЕОНЪ II на Торонто..... 24

Юстиция на Републиканско състабитъ заседание на В.Н.Ф..... 25

Изгледан на В.Н.Ф. на тържеството на Булбулукъ..... 26

Делегация на всички националности при Генерал-Губернаторъ и
Министър-Председателя на Канада..... 26

Насъждане на Ню Йоркската организация на В.Н.Ф..... 27

Телеграма до Президента Александаръ по Слънчевия въпрос..... 28

Делегация на В.Н.Ф. на тържествата на Уагаша и Хирати..... 27

Plenary Session of the Central Committee of the B.N.F. in
Niagara Falls - March 17 & 18..... 28

Celebration of the Bulgarian Liberation Day - March 3 - in
New York..... 29